

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 29.1.2014.
COM(2014) 43 final

2014/0020 (COD)

Prijedlog

UREDJE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o strukturnim mjerama kojima se poboljšava otpornost kreditnih institucija EU-a

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2014) 30 final}
{SWD(2014) 31 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

Od početka finansijske krize Europska unija („Unija”) i njezine države članice aktivno rade na temeljitoj reformi propisa u području finansijskog sektora i nadzora nad njime.

Unija je u području bankarstva pokrenula određeni broj reformi radi uspostave sigurnijeg, stabilnijeg, transparentnijeg i odgovornijeg finansijskog sustava, koji je povoljan za gospodarstvo i za cijelo društvo. No bankarski sektor Unije i dalje je golem u apsolutnim (42,9 bilijuna EUR) i relativnim vrijednostima (približno 350 % BDP-a Unije). Pojedinačna veličina najvećih banaka Unije u pogledu imovine približno je jednaka iznosu BDP-a njihove matične države. Te su banke i dalje prevelike da bi se dopustilo njihovo propadanje, prevelike su za spašavanje i presložene za rješavanje.

U tom je kontekstu u studenome 2011. povjerenik Barnier najavio osnivanje stručne skupine na visokoj razini (HLEG), čija je zadaća ocijeniti potrebu strukturne reforme bankarskog sektora Unije i kojom predsjeda guverner finske središnje banke Erkki Liikanen¹. Izvješće je objavljeno u listopadu 2012., a u njemu se navodi da je restrukturiranje banaka potrebno kako bi se nadopunile postojeće reforme i preporučuje se obvezno razdvajanje trgovanja za vlastiti račun i ostalih visokorizičnih djelatnosti trgovanja u zaseban pravni subjekt unutar bankarske grupe. Razdvajanje bi bilo obvezno samo za one banke u kojima djelatnosti koje se razdvajaju čine značajan udio poslovanja banke.² Europski parlament donio je velikom većinom 3. srpnja 2013. izvješće na vlastitu inicijativu naslovljeno „Reformiranje strukture bankarskog sektora EU-a”³, u kojem se pozdravljuju mjere strukturalnih reformi na razini Unije kako bi se riješili problemi banaka „koje su prevelike da bi dopustilo njihovo propadanje”⁴.

Riječ je o prijedlogu koji je ključan dio odgovora EU-a na rješavanje problema povezanih s bankama koje su prevelike da bi se dopustilo njihovo propadanje. Cilj mu je spriječiti da se ostvare preostali neupravljeni rizici u bankarskom sustavu Unije. Njime će se ukloniti umjetno povećanje bilanci banaka, osobito špekulativnih djelatnosti, čime će se smanjiti rizik od toga da porezni obveznici moraju snositi troškove spašavanja posrnulih banaka kao i troškovi i složenost bilo kojeg postupka rješavanja kada to bude potrebno. Ovim se prijedlogom značajno nadopunjuje i Direktiva o uspostavi okvira za oporavak i rješavanje kreditnih institucija i investicijskih društava („BRRD”)⁵.

Strukturalna reforma dosad nije bila dio plana o međunarodnoj reformi koji su usuglasile članice skupine G20. No u okviru nekih nacionalnih zakonodavstava donesene su ili predložene mjere rješavanja prethodno navedenih problema. Neke države članice (Njemačka, Francuska, Ujedinjena Kraljevina i Belgija) pokrenule su zadnjih godina inicijative o reformi.

¹ Pojedinosti o zadaći i popisu članova dostupne su na http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/mandate_en.pdf

² Ostale preporuke stručne skupine na visokoj razini uključuju sljedeće: razdvajanje dodatnih djelatnosti može ovisiti o planu za oporavak i rješavanje; korištenje sanacije vlastitim sredstvima kao instrumenta za rješavanje; preispitivanje kapitalnih zahtjeva o imovini za trgovanje i kredita za nekretnine i mjere kojima je cilj jačanje upravljanja i nadzora banaka kako bi se ojačala kontrola banaka i tržišna disciplina.

³ Europski parlament (McCarthy 2013.), Reformiranje strukture bankarskog sektora EU-a, 2013/2021 (INI)

⁴ Prevelike da bi se dopustilo njihovo propadanje znači prevažne da bi propale, prepovezane da bi propale i presložene da bi propale. Vidi i Europska komisija (2013b).

⁵ Direktiva xx/xxxx/EU Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za oporavak i rješavanje kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni direktive Vijeća 77/91/EEZ i 82/891/EZ, direktive 2001/27/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ i 2011/35/EZ i Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (OJ L--xxx,

Sjedinjenje Države nedavno su donijele tzv. „Volckerovo pravilo”, kojim se bankama zabranjuje trgovanje za vlastiti račun. Nadalje, međunarodne organizacije zahtijevaju globalnu raspravu o strukturama banaka i poslovnim modelima. Uzimajući u obzir rastući broj inicijativa o reformama u tom području te kako bi se spriječilo preklapanje ili neusklađenost mjera koje utječu na međunarodno aktivne banke, u okviru nedavnog sastanka na vrhu čelnici skupine G20 zatražili su od odbora za financijsku stabilnost ocjenu prekograničnih usklađenosti i utjecaja struktурне reforme bankarskog sustava na svjetsku financijsku stabilnost. Ovim se prijedlogom uzimaju osobito u obzir i sve izraženja međunarodna nastojanja usklađivanja te se priznaje da je potrebno spriječiti mogućnosti regulatornih arbitraža.

Ovaj prijedlog izravno je povezan s prijedlogom o rješavanju još jedne mogućnosti širenja financijske zaraze – to jest, povezanost sudionika na tržištu, uključujući sistemske banke, u okviru transakcija financiranja vrijednosnih papira. U Zelenoj knjizi o usporednom bankarskom sustavu koju je Komisija objavila 19. ožujka 2012.⁶ utvrđuje se da bi se zbog strožeg reguliranja banaka znatan dio bankarskih djelatnosti mogao izdvojiti iz okvira tradicionalnog bankarskog sustava i usmjeriti prema usporednom bankarskom sustavu, koji se definira kao sustav kreditnog posredovanja koji obuhvaća subjekte i djelatnosti izvan redovnog bankarskog sustava⁷. EP je donio 20. studenoga 2012. rezoluciju o usporednom bankarskom sustavu⁸, u kojoj se naglašava da je potrebno osigurati veću transparentnost u strukturi i djelatnostima financijskih institucija te nadzornim tijelima omogućiti uvid u razinu djelatnosti usporednog bankarskog sustava, kao što su ugovori o ponovnoj kupnji imovine i pozajmljivanje vrijednosnih papira. Komisija je u svojoj Komunikaciji o usporednom bankarskom sustavu⁹ od 4. rujna 2013. naglasila da će jačanje transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira, kao što su ugovori o ponovnoj kupnji imovine, kreditiranje vrijednosnih papira, druge slične transakcije i rehipotekiranje, biti ključno za nadzor rizika u vezi s povezanošću s usporednim sustavom, prekomjernim zaduživanjem i procikličkim ponašanjem.

U preostalom dijelu ovog objašnjenja iznosi se postojeći prijedlog o strukturnom razdvajanju kreditnih institucija.

2. REZULTATI SAVJETOVANJA SA ZAINTERESIRANIM STRANAMA I OCJENE UČINKA

U nekoliko navrata provedeno je savjetovanje s dionicima. Stručna skupina na visokoj razini susrela se tijekom svojeg mandata s raznim dionicima te je održala javno savjetovanje u kojem su sudjelovale banke, poslovni klijenti, malim ulagatelji i njihova udruženja.¹⁰ U

⁶ COM(2012.) 102 završna verzija, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/shadow/green-paper_en.pdf

⁷ Ta definicija proizlazi iz izvješća Odbora za financijsku stabilnost od 27. listopada o jačanju nadzora i reguliranju usporednog bankarskog sustava, http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111027a.pdf

⁸ P7_TA(2012)0427, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0427&language=EN>

⁹ Komunikacija Komisije Vijeću i Europskom parlamentu o usporednom bankarskom sustavu – Rješavanje novih izvora rizika u financijskom sektoru, COM(2013.), 614 završna verzija

¹⁰ Savjetovanje koje je provela stručna skupina na visokoj razini o strukturi bankarskog sektora EU-a, svibanj/lipanj 2012. http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/banking_sector_en.htm. HLEG je primio 83 odgovora, od čega su većina bili odgovori banaka i ostalih financijskih institucija, zatim malih ulagatelja i njihovih udruženja te naponsljetu poslovnih klijenata.

listopadu 2012. Komisija je održala i savjetovanje sa zainteresiranim stranama.¹¹ O strukturnoj reformi banaka i potrebi usklađenog djelovanja na razini Uniji raspravljalo se i s državama članicama.

Tijekom pripreme ocjene učinka Komisija je u proljeće 2013. održala dodatno javno savjetovanje sa zainteresiranim stranama u okviru kojeg je zatražila od banaka da prikažu učinak različitih vrsta mogućnosti strukturne reforme.¹² 500 odgovora zaprimljenih u okviru savjetovanja ukazalo je na podjelu između banaka s jedne strane te klijenata i nebankarskih finansijskih subjekata s druge strane. Banke su u velikoj mjeri bile protiv strukturnog razdvajanja, dok su ga ostali većinom podržali. Stajališta ostalih kategorija bila su pretežito uravnotežena.

Radna skupina službi osnovana je u ožujku 2013., a čine je predstavnici iz glavnih uprava COMP, ECFIN, EMPL, ENTR, JUST, MARKT, SG, SJ, TAXUD i JRC. Skupina se sastala u ožujku, travnju i rujnu 2013. te podržala rad na ocjeni učinka.

Nacrt ocjene učinka dostavljen je Odboru Komisije za ocjenu učinka 19. rujna 2013. te se o njemu raspravljalo 16. listopada 2013. Odbor za ocjenu učinka objavio je 18. listopada 2013. svoje preporuke o poboljšanju ocjene učinka. Glavne preporuke bile su sljedeće: i. poboljšati opis problema i temeljnog scenarija, ii. bolje opisati i objasniti mogućnosti reforme, iii. bolje ocijeniti učinke i bolje dokazati učinkovitost preuzetih mogućnosti reforme, iv. bolje prikazati stajališta dionika i v. dodati glosar. Službe Komisije dostavile su 18. prosinca 2013. revidiranu ocjenu učinka, čemu je priložen i zaseban dokument u kojem se Odboru za ocjenu učinka objašnjava način ugradnje preporuka. Odbor za procjenu učinka izdao je 15. siječnja 2013. pozitivno mišljenje, a istodobno je preporučio daljnja poboljšanja, zahtijevajući osobito bolju analizu objašnjenja predloženih mjera, alternativnih mogućnosti reforme, učinka i stajališta dionika u odnosu na mjere transparentnosti koje su uvedene tek u ponovno dostavljenoj konačnoj verziji ocjene učinka. Odbor je preporučio i daljnje jačanje mogućnosti strukturne reforme, ocjene učinka i učinkovitosti preuzetih mogućnosti reforme. U konačnoj verziji ocjene učinka znatno se produbila analiza mjera reforme transparentnosti te su se podrobniye razradile ostale dvije preporuke Odbora za ocjenu učinka.

U pogledu troškova i koristi ovog prijedloga, ocjena učinka u kontekstu ovog prijedloga uključivala je kvalitativnu analizu i kvantitativno modeliranje. U ocjeni učinka zaključeno je da su implicitne subvencije znatne, iako one ovise o veličini banke i razini povezanosti banke. Uzimajući u obzir očite koristi raznolikosti bakarskih modela u Europi, ovim se prijedlogom želi osigurati osjetljiva ravnoteža između sprječavanja sistemskog rizika i financiranja održivog gospodarskog rasta.

3. PRAVNI ELEMENTI PRIJEDLOGA

3.1. Pravna osnova i supsidijarnost

Pravnu osnovu ove Uredbe čini članak 114. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), kojim se dopušta donošenje mjera za usklađivanje nacionalnih odredaba u cilju uspostave i dobrog funkcioniranja unutarnjeg tržišta.

¹¹ Savjetovanje o preporukama koje je HLEG izdao o strukturi bankarskog sustava EU-a, http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/hleg-banking_en.htm. Bankarski sektor autor je gotovo polovice od 89 odgovora.

¹² Savjetovanje koje je provela Komisija o strukturnoj reformi bankarskog sektora, http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2013/banking-structural-reform/index_en.htm. Službe Komisije primile su više od 500 odgovora. Odgovore su dostavile banke i druge finansijske institucije, poslovni klijenti, ulagači, javna nadležna tijela, udruženja potrošača i pojedinci – 439 odgovora od pojedinaca i 11 odgovora od udruženja.

Ujednačenim propisima o strukturi banka poboljšat će se financijska stabilnost unutar Unije, unaprijediti integracija financijskih tržišta, olakšati propisno rješavanje i oporavak grupa, poboljšati prekogranično pružanje usluga i olakšati poslovni nastan u drugim državama članicama, smanjiti narušavanje tržišnog natjecanja i spriječiti regulatorna arbitraža.

Neke su države članice predložile ili donijele mjere strukturne reforme nacionalnih bankarskih sustava. Zbog neujednačenih nacionalnih propisa čiji ciljevi nisu usklađeni s mehanizmima predviđenima ovom Uredbom niti su im istovjetni, povećavaju se mogućnosti narušavanja kretanja kapitala i odluka o ulaganjima. Ako se ne doneše pristup na razini Unije, banke će morati svoju strukturu i djelatnosti prilagoditi nacionalnim okvirima, čime će postati složenije te će se povećati rascjepkanost.

Zbog neujednačenih nacionalnih propisa oslabila bi i nastojanja u vezi s donošenjem jedinstvenih propisa primjenjivih na unutarnjem tržištu i uspostavom učinkovite bankarske unije jer bi se njima ograničila djelotvornost jedinstvenog nadzornog mehanizma (SSM)¹³ i budućeg jedinstvenog mehanizma rješavanja (SRM).¹⁴ Neujednačenim propisima otežalo bi se i upravljanje prekograničnim institucijama te bi ono bilo i skuplje.

Usklađivanjem na razini Unije predviđenim ovom Uredbom može se osigurati da se na bankarske grupe Unije, od kojih mnoge posluju u nekoliko država članica, primjenjuje zajednički okvir strukturnih zahtjeva, čime se osiguravaju ujednačeni uvjeti, smanjuje regulatorna složenost, izbjegavaju neopravdani troškovi, promiče daljnja integracija tržišta Unije te se pridonosi ukidanju mogućnosti regulatorne arbitraže.

U skladu s ciljevima doprinosa funkciranju unutarnjeg tržišta, država članica koja je prethodno donijela propise kojima se kreditnim institucijama koje primaju depozite od građana i malih i srednjih poduzeća zabranjuje bavljenje djelatnošću trgovanja ulaganjima u svojstvu nalogodavca i držanje imovine za trgovanje od Komisije može zatražiti da kreditnoj instituciji na koju se primjenjuje nacionalno zakonodavstvo usklađeno s odredbama poglavljja III. (razdvajanje određenih djelatnosti trgovanja) odobri odstupanje od odredaba utvrđenih tim poglavljem. Time bi se državama članicama koje su već počele primjenjivati istovrijedne mјere omogućilo da izbjegnu skupo usklađivanje postojećih, djelotvornih odredaba s ovim odredbama. Kako bi se osiguralo da se nacionalnim propisima ne ugrozi cilj funkciranja unutarnjeg tržišta, ciljevi nacionalnih propisa moraju biti isti kao ciljevi utvrđeni ovim prijedlogom. Nacionalnim pravnim, nadzornim i provedbenim okvirom mora se osigurati da kreditne institucije poštuju pravno obvezujuće zahtjeve koji su usklađeni s ovim prijedlogom.

U ovom se prijedlogu uzimaju u obzir brzo rastuća financijska tržišta i financijske inovacije, kao i razvoj regulatornih i nadzornih okvira u Uniji. Kako bi se osigurao učinkovit i dosljedan nadzor i razvoj jedinstvenih propisa u bankarskom sektoru, ovim se prijedlogom predviđa važna uloga za Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA). Nadležna tijela savjetovat će se s EBA-om prilikom donošenja određenih odluka kako je utvrđeno ovim prijedlogom, a EBA će pripremiti načrt regulatornih i provedbenih tehničkih standarda te će izvješća dostaviti Komisiji. To je osobito važno u situacijama opisanima u člancima 9., 10., 13. i 21.

3.2. Proporcionalnost

Na temelju načela proporcionalnosti utvrđenog člankom 5. UEU-u sadržaj i oblik djelovanja Unije ne bi trebao prijeći ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva Ugovora.

¹³ Uspostavljen na temelju Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013, str. 63.).

¹⁴ Uspostavljen na temelju donošenja [SRM].

Prijedlogom Uredbe velikim kreditnim institucijama Unije i bankarskim grupama zabranjuje se obavljanje trgovanja za vlastiti račun i određenih povezanih djelatnosti.

Razdvajanje vlasništva mogao bi biti najučinkovitiji način strukturne reforme u pogledu ostvarenja posebnih ciljeva lakšeg rješavanja i ograničenja moralnog hazarda, sukoba interesa i loše raspodjеле kapitala i sredstava. Moguće koristi zabrane trgovanja za vlastiti račun bili bi osobito važne u pogledu smanjivanja rizika, složenosti, međusobne povezanosti i sukoba interesa. No u pogledu izazova povezanih s otežanim razlikovanjem trgovanja za vlastiti račun i sličnih djelatnosti trgovanja, osobito održavanja tržišta, uskom definicijom djelatnosti na koje se primjenjuje zabrana naglašava se proporcionalnost mjere. Opravdano je isključivanje manjih banaka iz područja primjene zabrane zbog toga što bi takva zabrana mogla imati nerazmjerne učinke na te banke u slučaju da ih se prisili da prodaju dijelove svojih portfelja.

Na temelju predložene Uredbe od nadležnih tijela zahtjeva se i da provedu sustavnu reviziju ostalih određenih djelatnosti – prije svega održavanja tržišta, ulaganja u sekuritizaciju/sponzoriranje sekuritizacije i trgovanja određenim izvedenicama. Riječ je o djelatnostima za koje se smatra da postoji veliki rizik od trgovanja za vlastiti račun unatoč zabrani, što bi moglo prouzročiti rizike za stabilnost temeljne kreditne institucije i finansijskog sustava Unije. Nadležno tijelo ovlašteno je zatražiti razdvajanje. Ovlast zahtjevanja razdvajanja ne uvodi se kao bjanko-mjera, već nadležno tijelo može donijeti vlastitu odluku korištenjem skupa usklađenih parametara. Nadležno tijelo obvezno je izvršiti razdvajanje samo u određenim okolnostima kada rizici premašuju razine utvrđene korištenjem usklađenih parametara. Taj se pristup smatra razmjernim jer se razdvajanje uvodi samo uz određene uvjete te nakon temeljite revizije učinka tih djelatnosti na profil rizika i postupanje temeljne kreditne institucije.

Predložena Uredba namijenjena je velikim kreditnim institucijama i bankarskim grupama. Budući da je glavna svrha prijedloga riješiti preostale sistemske rizike u finansijskom sustavu Unije, primjena mjera iz prijedloga na sve kreditne institucije bila bi nerazmerna te bi mogla uzrokovati neopravdane troškove, osobito za manje kreditne institucije.

Kreditne institucije koje su izvan pragova utvrđenih predloženom Uredbom ne podliježu predviđenim strukturnim mjerama. To znači da države članice ili nadležna tijela mogu odlučiti da se slične mjere primjenjuju i na manje kreditne institucije.

Predloženom Uredbom poštuju se temeljna prava i uzimaju u obzir načela priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, posebno pravo na zaštitu osobnih podataka, slobodu poslovanja, pravo na djelotvorna pravna sredstva i pošteno suđenje, a njezina provedba mora biti u skladu s tim pravima i načelima.

3.3. Detaljno objašnjenje prijedloga

U ovom odjeljku opisuju se glavne značajke ove uredbe.

3.3.1. Ciljevi i predmet strukturnog razdvajanja

Cilj je predložene Uredbe poboljšati finansijsku stabilnost Unije strukturnom reformom velikih banaka i time nadopuniti finansijske regulatorne reforme koje se već provode na razini Unije. Člankom 1. utvrđuju se svrha i ciljevi reforme.

Člankom 2. utvrđuje se predmet, a to je utvrđivanje pravila o strukturnim promjenama banaka koje su prevelike da bi se dopustilo njihovo propadanje.

3.3.2. Područje primjene

U članku 3. navodi se da se predložena Uredba primjenjuje na banke koje ispunjuju određene kriterije i premašuju određene pragove:

- (1) zahtjevi se primjenjuju na banke za koje se smatra da imaju globalnu sistemsku značajnost.
- (2) zahtjevi se primjenjuju na banke koje premašuju određene pragove u razdoblju od tri uzastopne godine: (a) vrijednost ukupne imovine banke veća je od 30 milijardi eura¹⁵ i (b) vrijednost ukupne imovine i obveza za trgovanje banke premašuje 70 milijardi eura ili 10 posto ukupne imovine.

U člancima 22. i 23. navode se daljnje pojedinosti o načinima izračuna za djelatnosti trgovanja (kako bi nadležna tijela mogla obaviti preispitivanje na temelju kojeg se može provesti razdvajanje od kreditne institucije). Budući da je struktturna reforma banaka usmjerena na bankarske djelatnosti, člankom 23. stavkom 2. utvrđuje se da se u slučaju finansijskih konglomerata djelatnosti društava za osiguranje i nefinansijskih društava ne smiju uključivati u izračun.

Predložena Uredba primjenjivat će se na kreditne institucije Unije i njihova matična društva iz EU-a, njihova društva kćeri i podružnice, uključujući i one u trećim zemljama. Primjenjivat će se i na podružnice i društva kćeri banaka s poslovnim nastanom u trećim zemljama, a koje se nalaze u EU-u. Takva primjena na širem prostornom području opravdana je radi osiguravanja ujednačenih uvjeta i sprječavanja prijenosa djelatnosti izvan Unije u cilju izbjegavanja tih zahtjeva. No inozemna društva kćeri banaka iz Unije i podružnice u EU-u inozemnih banaka mogli bi se izuzeti od primjene pravila ako se na njih primjenjuju istovjetna pravila o razdvajaju (članci 4. i 27.). Člankom 4. stavkom 2. predviđa se još jedno moguće izuzeće: nadzorna tijela ovlaštena su izuzeće od razdvajanja primijeniti na inozemna društva kćeri grupa s neovisnom, geografski decentraliziranom strukturom čija se strategija rješavanja temelji na pristupu u kojem rješavanje provodi više nadležnih tijela.

Primjenom zahtjeva za razdvajanje na cijelu globalnu grupu društava, neovisno o geografskom sjedištu, ukida se mogućnost izbjegavanja propisa o razdvajanju prijenosom određenih djelatnosti izvan Unije. Osim toga, istovjetnim okvirom u trećim zemljama kojim se nadopunjuje šira prostorna primjena smanjuju se mogući izvanteritorijalni problemi u pogledu nadležnosti trećih zemalja. Nametanjem obveze inozemnim bankama da razdvoje svoje djelatnosti u Uniji osiguravaju se ujednačeni uvjeti na unutarnjem tržištu te se time rizik narušavanja poštenog tržišnog natjecanja svodi na minimum.

3.3.3. Zabrana trgovanja za vlastiti račun (poglavlje II.)

Člankom 6. stavkom 1. predložene Uredbe predviđa se da se kreditna institucija i subjekti iz iste grupe ne smiju baviti trgovanjem za vlastiti račun finansijskim instrumentima i robom. Iako dosljedni podatci na razini Unije u pogledu posebnih bankarskih djelatnosti nisu dostupni u doстатnoj mjeri, raspoloživim dokazima potvrđuje se da trgovanje za vlastiti račun čini ograničeni dio bilance banaka.¹⁶ No na temelju istih dokaza očito je da je udjel te vrste trgovanja bio znatan prije krize te da se u nedostatku regulatorne intervencije ne može isključiti njegov ponovni rast u budućnosti.

Teško je definirati trgovanje za vlastiti račun i razlikovati ga od održavanja tržišta. Na temelju članka 5. stavka 4., kojim se usko definira trgovanje za vlastiti račun, zabranile bi se djelatnosti ureda, jedinica ili odjela za trgovanje odnosno pojedinačnih operatera za trgovanje

¹⁵ Riječ je o pragu za „značajne institucije” iz Uredbe (EU) br. 1024/2013.

¹⁶ Vidi Prilog 6. procjeni učinka.

koji se posebno bave zauzimanjem pozicija za stjecanje dobiti za vlastiti račun i bez povezanosti s poslovanjem s klijentima ili za potrebe zaštite subjekta od rizika.

Člankom 6. stavkom 2. objašnjava se da se zabrana ne primjenjuje ako kreditne institucije na koje se primjenjuje predložena Uredba, kako je definirano člancima 3. i 4., imaju posebne strukture koje obavljaju poslove kupnje i prodaje instrumenata za održavanje tržišta za potrebe upravljanja gotovinom. Izuzeće od zabrane primjenjuje se i na trgovanje državnim obveznicama iz Unije (članak 6. stavak 2. točka (a)) radi sprječavanja negativnih posljedica na tim ključnim tržištima. To izuzeće odraz je izuzeća za trgovanje državnim obveznicama koje je predviđeno u vezi s ocjenjivanjem djelatnosti (članak 8. stavak 2.).

Iako bi se načelno zabrana trgovanja za vlastiti račun mogla primjenjivati na sve banke, predlaže se primjena zabrane samo na banke iz članka 3. Kako bi se banke spriječilo da izbjegnu zabranu npr. vlasništvom ili ulaganjima u fondovima za omeđivanje rizika, člankom 6. stavkom 1. točkom (b) utvrđuje se da se bankama koje podliježu zabrani trgovanja za vlastiti račun zabranjuje i ulaganje u fondove za omeđivanje rizika ili imanje udjela u tim fondovima (ili certifikate /izvedenice povezane s njima) ili u subjektima koji se bave trgovanjem za vlastiti račun ili sponzoriranjem fondova za omeđivanje rizika. Izuzeće od zabrane primjenjuje se na zatvorene fondove koji ne koriste financijsku pologu – prvenstveno fondove vlasničkih ulaganja u društva koja ne kotiraju na burzi, fondove poduzetničkog kapitala i fondove za socijalno poduzetništvo – zbog njihove uloge u potpori financiranju realnog gospodarstva (članak 6. stavak 3.). Kreditne institucije na koje se primjenjuje te zabrane i dalje će moći pružati bankarske usluge/f skrbničke usluge čuvanja vrijednosnih papira fondovima za omeđivanje rizika.

3.3.4. Moguće razdvajanje određenih djelatnosti trgovanja (poglavlje III.)

Banke se bave ostalim djelnostima trgovanja i ulaganja, uključujući održavanje tržišta, pozajmljivanje fondovima poduzetničkog kapitala i fondovima vlasničkih ulaganja, ulaganje u rizične sekuritizacije i njihovo sponzoriranje, prodaja izvedenica i trgovanje njima itd. Bankarske grupe moći će se i dalje baviti tim ostalim djelnostima ovisno o procjeni nadležnog tijela koje će imati obvezu preispitivanja djelatnosti trgovanja te će imati ovlasti (kao i obvezu u određenim okolnostima) razdvojiti podskup djelatnosti (održavanje tržišta, rizične sekuritizacije, složene izvedenice) ako se premaše pragovi određenih parametara. Time se izbjegava rizik od toga da bi banke mogle izbjegći zabranu iz članka 6. na način da se bave skrivenim trgovanjem za vlastiti račun i da nezabranjene djelatnosti trgovanja postanu preznačajne ili da imaju preveliki dio duga. U skladu s temeljnim načelom predložene Uredbe „subjekti koji primaju depozite“ unutar bankarske grupe mogu se baviti tim djelnostima samo ako nadležno tijelo ne odluči da se te djelatnosti trebaju obavljati u okviru drugog subjekta za trgovanje.

3.3.4.1. Opseg djelatnosti koje podliježu razdvajaju

U članku 8. općenito se definiraju djelatnosti trgovanja kao one djelatnosti koje nisu npr. primanje depozita prihvatljivih za osiguranje depozita, pozajmljivanje, usluge platnog prometa u poslovanju s malim klijentima i niz drugih djelatnosti. Na temelju članka 8. stavka 2. izuzeće od obveze preispitivanja i razdvajanja primjenjuje se na državne obveznice iz Unije. To je izuzeće u skladu s aktualnom primjenom nultih pondera rizika na temelju Uredbe i Direktive o kapitalnim zahtjevima¹⁷ (CRR/CRDIV). Ipak, u članku 8. stavku 3.

¹⁷ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012, SL L 176, 27.6.2013., str.1. Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društвima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ i stavljuju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

navodi se da Komisija delegiranim aktima može izuzeće primjenjivati i na državne obveznice izvan Unije ako se ispune određeni uvjeti.

3.3.4.2. Obveza preispitivanja djelatnosti

Na temelju predložene Uredbe nadležno tijelo obvezno je preispitati djelatnosti trgovanja banaka koje premašuju pragove, uključujući osobito tri djelatnosti koje su posebno povezane s trgovanjem za vlastiti račun te su stoga podložne skrivenom trgovanjem za vlastiti račun (održavanje tržišta) ili su imale ključnu ulogu tijekom finansijske krize (npr. ulaganje u rizične sekuritizacije i njihovo sponzoriranje te trgovanje izvedenicama osim onima koje su dopuštene za potrebe razboritog upravljanja rizikom). Nadležna tijela ocijenit će te djelatnosti na temelju određenih parametara koji će se uskladiti korištenjem podataka nadzornih tijela. Parametri se odnose na relativnu veličinu, finansijsku polugu, složenost, profitabilnost, povezani tržišni rizik kao i međusobnu povezanost (članak 9. stavak 2.) Kako bi se osiguralo dosljedno mjerjenje i primjena tih parametara, na temelju članka 9. stavka 1. EBA-i je povjerenio sastavljanje obvezujućih provedbenih tehničkih standarda koje donosi Komisija.

3.3.4.3. Ovlasti za razdvajanje

U članku 10. stavku 1. navodi se da nadležna tijela mogu zahtijevati razdvajanje ako se utvrdi da su djelatnosti trgovanja banaka (održavanje tržišta, ulaganja u rizične sekuritizacije i njihovo sponzoriranje te trgovanje određenim izvedenicama) i povezani rizici premašili određene pragove te ispunjuju određene uvjete povezane s parametrima. Ako banka nadležnim tijelima dokaže da se tim djelatnostima ne ugrožava finansijska stabilnost Unije, uzimajući u obzir ciljeve predložene Uredbe, nadležno tijelo može odlučiti da neće zahtijevati razdvajanje.

U članku 10. stavku 2. navodi se da nadležno tijelo može, uzimajući u obzir ciljeve predložene Uredbe, zatražiti razdvajanje određene djelatnosti trgovanja ako smatra da se dotičnom djelatnošću ugrožava finansijska stabilnost banke ili Unije.

Nadležno tijelo savjetuje se s EBA-om prije donošenja odluka iz članka 10. i o svojoj konačnoj odluci obavješćuje EBA-u.

Na temelju članka 10. stavka 5. Komisija je ovlaštena donijeti delegirani akt kojim se određuju razina parametara koja se ne smije premašiti i uvjeti za primjenu razdvajanja, uključujući broj parametara čije se razine moraju premašiti. Nadalje, Komisija je ovlaštena odrediti za koju se vrstu sekuritizacije smatra da ne predstavlja rizik finansijskoj stabilnosti u skladu s popisom kriterija te je stoga temeljna kreditna institucija može provoditi.

3.3.4.4. Upravljanje vlastitim rizicima banaka (upravljanje riznicom)

Ako se ostvari daljnje razdvajanje, člankom 11. stavkom 1. utvrđuje se da banka koja prima depozite može i dalje upravljati vlastitim rizicima. No upravljanje riznicom može dovesti do trgovanja za vlastiti račun, a kako upravljanje likvidnošću uključuje zauzimanje određenih špekulativnih pozicija, na to se trebaju primjenjivati određene zaštitne mjere.

3.3.4.5. Pružanje usluga upravljanja rizicima klijentima

Člankom 12. utvrđuje se da temeljna kreditna institucija i dalje može prodavati određene proizvode upravljanja rizicima (npr. izvedenice) nefinansijskim, nebankarskim klijentima. No zbog prodaje izvedenica klijentima banka je izložena većim rizicima, zbog čega njezino rješavanje može biti složenije te stoga podliježe različitim razinama zaštitnih mjera i kontrole. Kako bi se riješili ti rizici, utvrđeno je da temeljna kreditna institucija može kamatne, valutne, kreditne i robne izvedenice te izvedenice iz emisijskih kvota prihvatljive za poravnanje preko druge ugovorne strane, prodati svojim nefinansijskim klijentima, društvima za osiguranje i institucijama za strukovno mirovinsko osiguranje, ali samo radi zaštite od kamatnog rizika,

valutnog rizika, kreditnog rizika, robnog rizika i rizika od emisijskih kvota i ako pozicijski rizik koji iz toga proizlazi ne premašuje određene pragove. Priznavanjem određenih izvedenica potiču su banke da standardiziraju te izvedenice te je ono u skladu s ciljevima politike iz Uredbe o strukturi europskog tržišta („EMIR”).¹⁸

3.3.4.6. Pravila o razdvajanju djelatnosti trgovanja

Ako nadležna tijela zahtijevaju razdvajanje prethodno navedenih djelatnosti trgovanja i ako te djelatnosti ostanu unutar bakarske grupe, te se djelatnosti trebaju prenijeti na zaseban pravni subjekt („subjekt za trgovanje“). Radi osiguravanja djelotvornog razdvajanja potrebno je ograničiti pravnu, ekonomsku, upravljačku i operativnu povezanost tog subjekta s ostatkom grupe. U članku 13. stavku 3. navodi se da se u slučaju razdvajanja grupa mora organizirati u obliku homogenih funkcionalnih podgrupa s temeljnom kreditnom institucijom s jedne strane i ostalim subjektima za trgovanje s druge strane. Člankom 13. stavnica 5. do 13. predložene Uredbe utvrđuju se uvjeti koji se primjenjuju na jasno razdvajanje u pogledu pravne, ekonomske, upravljačke i operativne povezanosti. Nakon razdvajanja bonitetni zahtjevi iz tih članaka trebali bi se primjenjivati na pojedine podgrupe na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi.

Nadalje, člankom 13. stavkom 11. predviđaju se odstupanja od CRR-a u smislu odstupanja od određenih zahtjeva kako bi se osiguralo da se bonitetni zahtjevi (regulatorni kapital, likvidnost i objava) primjenjuju na pojedine podgrupe na potkonsolidiranoj osnovi. Grupe koje su priznate kao uzajamne institucije, zadruge, štedne institucije ili slično bave se rizičnim djelatnostima trgovanja i stoga podliježu zahtjevima iz ovog prijedloga. No te institucije imaju vrlo specifičnu vlasničku i ekonomsku strukturu te imaju važnu ulogu u financiranju lokalnog i regionalnog gospodarstva. Zbog primjene pravila o razdvajanju mogče bi biti potrebne dalekosežne promjene u strukturnoj organizaciji tih subjekata. To bi moglo biti nerazmjerne u odnosu na koristi ako bi zbog toga ti subjekti morali potpuno promijeniti svoj korporativni identitet. Stoga nadležno tijelo može odlučiti da temeljna kreditna institucija koja ispunjuje zahtjeve utvrđene člankom 49. stavkom 3. točkama (a) ili (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 može imati instrumente kapitala ili glasačka prava u subjektu za trgovanje ako nadležno tijelo smatra da je imanje tih instrumenata kapitala ili glasačkih prava neophodno za funkcioniranje grupe i da je temeljna kreditna institucija poduzela dostatne mjere kako bi primjereno ublažila odgovarajuće rizike.

Važan dio ekonomskog razdvajanja temeljne kreditne institucije i subjekta za trgovanje odnosi se na ograničenja velikih izloženosti. U skladu s time propisuju se pravila u člancima 14. do 17. Ta se pravila odnose na unutargrupne i izvengrupne, pojedinačne i ukupne velike izloženosti.

3.3.4.7. Plan za razdvajanje

Prije samog razdvajanja djelatnosti trgovanja dotične banke obvezne su nadležnim tijelima dostaviti plan za razdvajanje. Člankom 18. predviđa se da nadležno tijelo treba odobriti taj plan te po potrebi može zatražiti izmjene tog plana ili donijeti vlastiti plan za razdvajanje u slučaju nedjelovanja dotične banke.

3.3.4.8. Suradnja između nadležnih tijela i mjerodavnih tijela za rješavanje

BRRD-om se predviđa da nadležna tijela za rješavanje mogu, u okviru planiranja rješavanja, od banaka zatražiti provedbu strukturnih promjena (npr. njihove pravne i organizacijske strukture) ako nadležno tijelo smatra da je potrebno rješiti prepreke djelotvornom rješavanju.

¹⁸ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.)

Iako se predloženom Uredbom utvrđuje širi niz ciljeva koji su izvan okvira rješavanja, potrebno je osigurati da se odgovarajuća nadležna tijela međusobno povežu. Na temelju članka 19., ako nadležno tijelo odluci zatražiti razdvajanje, ono mora obavijestiti nadležna tijela za rješavanje (članak 19. stavak 1.) i uzeti u obzir sve postojeće ili prethodne procjene rješivosti koje provode nadležna tijela za rješavanje u skladu s člancima 13. i 13.a BRRD-a. Prilikom procjene rješivosti institucije nadležno tijelo za rješavanje mora uzeti u obzir objavu odluke o razdvajanju koju je donijelo nadležno tijelo.

3.3.4.9. Djelatnosti koje su zabranjene subjektu za trgovanje

Člankom 20. predviđa se da subjekt za trgovanje ne smije obavljati određene djelatnosti trgovanja. To se odnosi na primanje depozita prihvatljivih za zaštitu na temelju sustava osiguranja depozita i pružanje usluga platnog prometa u poslovanju s malim klijentima, kako je definirano Direktivom o uslugama platnog prometa¹⁹.

3.3.4.10. Odstupanje

Iako se predloženom Uredbom utvrđuju jedinstvena pravila o svrsi, ciljevima i instrumentima strukturne reforme banaka na unutarnjem tržištu, člankom 21. predviđa se moguće odstupanje od zahtjeva za razdvajanje iz poglavlja III. za kreditne institucije na koje se primjenjuje nacionalno zakonodavstvo koje ima istovjetan učinak kao i odredbe poglavlja III. ovog prijedloga. Komisija to odstupanje odobrava na zahtjev predmetne države članice nakon što je država članica primila pozitivo mišljenje od nadležnog tijela za nadzor banke za koju je odstupanje zatraženo. Kako bi se odstupanje odobrilo, nacionalni primarni propisi trebali su se donijeti prije 29. siječnja 2014. i trebaju ispunjavati uvjete utvrđene člankom 21. stavkom 1. To znači da cilj nacionalnih propisa, njihovo područje primjene i odredbe koje se odnose na pravno, ekonomsko i upravljačko razdvajanje subjekta koji prima depozite moraju biti slične onima u predloženoj Uredbi.

3.3.5. Usklađenost: subjekti i nadležna tijela (poglavlje V.)

Većina banaka na koje se primjenjuje članak 3. posluje u nekoliko država preko svojih podružnica i društava kćeri. Njih nadziru različita nadležna tijela matične zemlje (matično društvo, društva kćeri u različitim državama članicama) i zemlje domaćina (podružnice). Kako bi se osigurala djelotvorna i učinkovita provedba strukturne reforme na razini grupe, člankom 26. utvrđuje se da konačnu odluku o strukturnom razdvajaju donosi glavno nadzorno tijelo nadležno za cijelu konsolidiranu grupu. Riječ je o pristupu koji je odabran i u okviru nekih prijedloga nacionalnih reformi. Prije donošenja odluka glavno nadzorno tijelo trebalo bi se savjetovati s nadzornim tijelom iz zemlje domaćina u kojoj se nalaze važna društva kćeri iz grupe.

3.3.6. Odnosi s trećim zemljama (poglavlje VI.)

Člankom 27. predviđa se donošenje delegiranih akata kako bi se strukturne reforme u trećim zemljama priznale kao istovjetne ako se ispune određeni uvjeti.

3.3.7. Administrativne sankcije i mjere (poglavlje VII.)

Poglavlje VII. odražava postojeće horizontalne politike u vezi sa sankcijama i mjerama u sektoru finansijskih usluga. U poglavlju se definira zajednički pristup glavnim kršenjima predložene Uredbe te se utvrđuju administrativne sankcije i mjere koje nadležna tijela mogu primijeniti u slučaju glavnih kršenja propisa.

¹⁹

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenog 2007. o uslugama platnog prometa na unutarnjem tržištu (SL L 319, 5.12.2007., str. 1.–36.).

3.3.8. Izvješćivanje i preispitivanje (poglavlje VIII.)

Donošenje ovog prijedloga bit će prvo u nizu propisa o strukturnom razdvajaju koje se primjenjuje na banke na razini Unije. Stoga je važno ocijeniti jesu li prethodno navedeni propisi djelotvorni i učinkoviti za ostvarivanje glavnog cilja i pojedinačnih ciljeva strukturne reforme. U tu svrhu u zadnjem poglavlju navode se područja u kojima će Komisija preispitati okvir u općenitim i pojedinačnim pitanjima (članak 34.). Primjerice, u okviru preispitivanja naglasak će biti na primjeni pragova, primjeni i djelotvornosti zabrane predviđene člankom 6., opsegu djelatnosti koje podliježu preispitivanju te primjerenosti i primjeni parametara.

3.3.9. Vremenski okvir

U nastavku se navode ključni datumi za donošenje i provedbu ključnih odredaba ovog prijedloga ako EP i Vijeće donesu konačni tekst do lipnja 2015.:

- Komisija do 1. siječnja 2016. donosi delegirane akte za provedbu ključnih odredaba;
- popis banaka na koje primjenjuje prijedlog i odgovarajuća odstupanja objavljuje se 1. srpnja 2016., a nakon toga objavljuje se jedanput godišnje;
- zabrana trgovanja za vlastiti račun stupa na snagu 1. siječnja 2017.;
- odredbe o razdvajanju djelatnosti trgovanja od kreditnih institucija stupaju na snagu 1. srpnja 2018.

4. POSLJEDICE ZA PRORAČUN:

Financijski utjecaj prijedloga i njegov utjecaj na proračun navedeni su u zakonodavnom finansijskom izvještaju priloženom uz prijedlog.

Prijedlog

UREDDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o strukturnim mjerama kojima se poboljšava otpornost kreditnih institucija EU-a

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²⁰, uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke²¹,

nakon savjetovanja s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka²²,

djelujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Financijski sustav Unije obuhvaća preko 8 000 banaka različitih veličina, korporativnih struktura i poslovnih modela, a neke od njih posluju u okviru velikih bankarskih grupa koje se bave sveobuhvatnim nizom djelatnosti. Te se grupe sastoje od složene mreže pravnih subjekata i unutargrupsnih odnosa. Međusobno su čvrsto povezane na temelju međubankarskog zaduživanja i pozajmljivanja te tržišta izvedenica. Učinak mogućeg propadanja tih velikih banaka može imati teške i dalekosežne posljedice.
- (2) Financijska kriza dokaz je međusobne povezanosti banaka Unije i s time povezanog rizika za financijski sustav. Rješavanje je dosad bilo problematično te je uključivalo cijele bankarske grupe, a ne samo neodržive dijelove, te se znatno temeljilo na javnoj potpori.
- (3) Od početka financijske krize Europska unija i njezine države članice aktivno rade na temeljitoj reformi propisa u području bankarskog sektora i nadzora nad bankama, uključujući uspostavu prvih mjera prema stvaranju bankarske unije. Zbog dalekosežnosti financijske krize i potrebe da se osigura rješavanje svih banaka, bilo je potrebno ocijeniti jesu li potrebne dodatne mjere kako bi se dodatno smanjili vjerojatnost i učinak propadanja najvećih i najsloženijih banaka. U tu svrhu uspostavljena je stručna skupina na visokoj razini (HLEG), kojom predsjeda Erkki Liikanen. HLEG je za najveće i najsloženije banke preporučio obvezno razdvajanje

²⁰ SL C , , str..

²¹ SL C [...], [...], str. [...].

²² SL C [...], [...], str. [...].

trgovanja za vlastiti račun i ostalih visokorizičnih djelatnosti trgovanja u zaseban pravni subjekt unutar bankarske grupe.

- (4) Postojećim planovima o regulatornoj reformi bankarskog sustava znatno će se povećati otpornost pojedinačnih banaka i bankarskog sektora u cjelini. No među najvećim i najsloženijim bankarskim grupama u Uniji neke su i dalje preveličke da bi se dopustilo njihovo propadanje, prevelike su za spašavanje i presložene za upravljanje, nadzor i rješavanje. Strukturalna reforma stoga je važna nadopuna ostalim regulatornim inicijativama i mjerama jer se njome omogućuje izravnije rješavanje unutarnjih složenosti, unutarnjih subvencija i prekomjerno preuzimanje rizika. Neke države članice donijele su mjere za uvođenje strukturalne reforme u svoje bankarske sustave ili razmatraju njihovo donošenje.
- (5) Europski parlament zatražio je od Komisije 3. srpnja 2013. da osigura pristup strukturalnoj reformi europskog bankarskog sustava utemeljen na načelima.
- (6) Pravnu osnovu ove Uredbe čini članak 114. stavak 1. Ugovora o funkciranju Europske unije (UFEU), kojim se dopušta donošenje mjera za usklađivanje nacionalnih odredaba u cilju uspostave i dobrog funkciranja unutarnjeg tržišta.
- (7) Zbog neujednačenih nacionalnih zakonodavstava čiji ciljevi nisu usklađeni s mehanizmima predviđenima ovom Uredbom niti su im istovjetni, povećavaju se mogućnosti negativnog utjecaja na odluke sudionika na tržištu u pogledu kretanja kapitala, a zbog neusklađenih propisa i prakse mogu se znatno povećati troškovi poslovanja kreditnih institucija koje posluju prekogranično te se time može uzrokovati manje učinkovita raspodjela sredstava i kapitala u odnosu na situaciju u kojoj se na kretanje kapitala primjenjuju slični i usklađeni propisi. Zbog istih će razloga različiti i neusklađeni propisi imati negativan utjecaj na odluke sudionika na tržištu u pogledu mjesta i načina pružanja prekograničnih finansijskih usluga. Različitim i neusklađenim propisima može se nehotično poticati geografska arbitraža. Kretanje kapitala i pružanje prekograničnih usluga ključni su elementi pravilnog funkciranja unutarnjeg tržišta Unije. Ako se ne doneše pristup na razini Unije, kreditne institucije morat će svoju strukturu i djelatnosti prilagoditi nacionalnim okvirima, čime će postati složenije te će se povećati rascjepkanost unutarnjeg tržišta.
- (8) Zbog neujednačenih nacionalnih propisa slabe i nastojanja u vezi s donošenjem jedinstvenih propisa primjenjivih na unutarnjem tržištu. Time bi se ograničila i djelotvornost jedinstvenog nadzornog mehanizma²³ (SSM) jer bi Europska središnja banka (ESB) morala primijeniti različite i neusklađene propise na kreditne institucije koje nadzire, čime bi se povećali troškovi nadzora i složenost. Neujednačenim propisima otežava se i upravljanje prekograničnim kreditnim institucijama te je ono time i skuplje, osobito u pogledu osiguravanja sukladnosti s različitim i mogućim neusklađenim propisima. Jedinstvenim mehanizmom rješavanja²⁴ (SRM) trebale bi se riješiti kreditne institucije na koje se primjenjuju potencijalno različiti nacionalni zahtjevi u vezi s njihovim organizacijskim i operativnim strukturama.
- (9) Usklađivanjem na razini Unije može se, na temelju zajedničkog okvira strukturalnih zahtjeva, osigurati reguliranje bankarskih grupa Unije, od kojih mnoge posluju u nekoliko država članica, i tako izbjegći narušavanje tržišnog natjecanja, smanjiti regulatorna složenost, izbjegći neopravdani troškovi usklađivanja za prekogranične

²³ Uspostavljen na temelju Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013, str. 63.).

²⁴ Uspostavljen [SRM-om].

djelatnosti, promicati daljnja integracija tržišta Unije i spriječiti mogućnosti regulatorne arbitraže.

- (10) U skladu s ciljevima jačanja funkcioniranja unutarnjeg tržišta, trebalo bi biti moguće odobriti kreditnoj instituciji odstupanje od odredaba o razdvajaju određenih djelatnosti trgovanja ako je država članica prije 29. siječnja 2014. donijela propise u okviru primarnog zakonodavstva (uključujući i nakon toga donošenje u okviru sekundarnog zakonodavstva) kojima se kreditnim institucijama, koje primaju depozite od građana i malih i srednjih poduzeća, zabranjuje trgovanje ulaganjima u svojstvu nalogodavca i držanje imovine za trgovanje. Države članice stoga bi trebale imati pravo podnijeti Komisiji zahtjev o odobrenju odstupanja od odredaba o razdvajaju određenih djelatnosti trgovanja za kreditnu instituciju na koju se primjenjuje nacionalno zakonodavstvo usklađeno s tim odredbama. Time bi se državama članicama koje su već donijele propise u okviru primarnog zakonodavstva, a čiji su učinci istovjetni ovoj Uredbi te su s njome usklađeni, omogućilo da ne moraju uskladivati svoje postojeće djelotvorne odredbe s odredbama ove Uredbe. Kako bi se osiguralo da se nacionalnim propisima te popratnim provedbenim mjerama ne ugrozi cilj funkcioniranja unutarnjeg tržišta, nacionalnim zakonodavstvom i povezanim nadzornim i provedbenim okvirom mora se osigurati da kreditne institucije koje primaju depozite od građana i malih i srednjih poduzeća poštuju pravno obvezujuće zahtjeve koji su istovjetni odredbama predviđenima ovom Uredbom te su s njima usklađeni. Nadležno tijelo koje nadzire kreditnu instituciju na koju se primjenjuje predmetno nacionalno zakonodavstvo trebalo bi biti nadležno za donošenje mišljenja koje se prilaže uz zahtjev za odstupanje.
- (11) U skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom i. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013²⁵ ESB je ovlašten provoditi nadzorne zadaće u odnosu na strukturne promjene koje se zahtijevaju od kreditnih institucija radi sprječavanja finansijskog stresa ili propadanja ako su te zadaće nadzornih tijela izričito propisane zakonodavstvom Unije.
- (12) Ovom se Uredbom namjerava smanjiti prekomjerno preuzimanje rizika i brzi rast bilanci, otežano rješavanje, otežani nadzor, sukob interesa, narušavanje tržišnog natjecanja i loša raspodjela kapitala. Njome se institucije koje obavljaju djelatnosti koje zaslužuju javnu zaštitu nastoje zaštititi od gubitaka uzrokovanih drugim djelatnostima. Potrebnim propisima trebalo bi se stoga osigurati da se banke ponovno usredotoče na svoju temelju ulogu, tj. da pomažu realnom gospodarstvu te da se izbjegava prekomjerno usmjerivanje kapitala banaka u trgovaju nauštrb pozajmljivanja nefinansijskom gospodarstvu.
- (13) Ova će se Uredba primjenjivati samo na kreditne institucije i grupe čije djelatnosti trgovanja dosežu pragove utvrđene Uredbom. To je u skladu s izričitim naglaskom na određeni podskup najvećih i najsloženijih kreditnih institucija i grupa koje su unatoč drugim zakonodavnim aktima i dalje prevelike da bi se dopustilo njihovo propadanje, prevelike su za spašavanje i presložene za upravljanje, nadzor i rješavanje. Stoga bi se odredbe ove Uredbe trebale primjenjivati samo na one kreditne institucije i grupe u Uniji za koje se smatra da imaju globalnu sistemsku značajnost ili premašuju određene relativne i absolutne računovodstvene pragove u pogledu trgovanja ili absolutne veličine. Države članice ili nadležna tijela mogu odlučiti da se slične mjere primjenjuju i na manje kreditne institucije.

²⁵

Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013, str. 63.).

- (14) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati na širem prostornom području kako se ne bi narušilo tržišno natjecanje i kako bi se spriječilo izbjegavanje propisa. No izuzeće bi se trebalo primjenjivati ako podružnice matičnih društava iz EU-a u trećim zemljama ili podružnice iz EU-a kreditnih institucija s poslovnim nastanom u trećim zemljama na koje se primjenjuje ova Uredba podliježu mjerama za koje Komisija smatra da imaju istovrijedan učinak kao i one predviđene ovom Uredbom. Nadležna tijela trebala bi moći primijeniti izuzeće i na inozemne podružnice grupe čije je matično društvo iz EU-a ako su one neovisne i ako bi njihovo propadanje ograničeno utjecalo na grupu u cjelini.
- (15) Kreditnim institucijama i subjektima koji pripadaju istoj grupi trebalo bi zabraniti kupnju i prodaju finansijskih instrumenata i robe za vlastiti račun jer ta djelatnost ima ograničenu ili nikakvu dodanu vrijednost za javno dobro te je implicitno rizična.
- (16) Trgovanje za vlastiti račun teško je razlikovati od održavanja tržišta. Kako bi se prevladala ta poteškoća, zabrana trgovanja za vlastiti račun trebala bi se ograničiti na uredne, jedinice ili odjele za trgovanje odnosno pojedinačne operatere za trgovanje koji se posebno bave trgovanjem za vlastiti račun. Banke ne bi smjele izbjegavati zabranu na način da obavljaju ili koriste ulaganja u nebanskarske subjekte koji se bave trgovanjem za vlastiti račun.
- (17) Kako bi subjekti koji podliježu zabrani trgovanja za vlastiti račun mogli i dalje pridonositi financiranju gospodarstva, trebalo bi im se omogućiti ulaganje u zatvoreni popis fondova. Iscrpan popis trebao bi sadržavati zatvorene alternativne investicijske fondove koji ne koriste finansijsku polugu, europske fondove poduzetničkog kapitala, europske fondove za socijalno poduzetništvo i europske fondove za dugoročna ulaganja. Kako bi se osiguralo da se tim fondovima ne ugrozi održivost i finansijsko zdravlje kreditnih institucija koje u njih ulažu, ključno je da zatvorenim alternativnim investicijskim fondovima koji ne koriste finansijsku polugu, a u koja kreditne institucije i dalje mogu ulagati, upravitelji alternativnih investicijskih fondova koji imaju odobrenje za rad i koje se nadzire u skladu s odgovarajućim odredbama Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁶ te da ti alternativni investicijski fondovi imaju poslovni nastan u Uniji, a ako nemaju poslovni nastan u Uniji, da se njima trguje u Uniji u skladu s pravilima te Direktive.
- (18) Subjektima na koje se primjenjuje zabrana trgovanja za vlastiti račun trebalo bi se dopustiti korištenje vlastitog kapitala za ulaganja u okviru upravljanja gotovinom. Upravljanje gotovinom trebala bi biti djelatnost čiji je cilj očuvanje vrijednosti vlastitog kapitala dok bi se kreditni rizik trebao rasporediti među višestrukim drugim ugovornim stranama te maksimizirati likvidnost vlastitog kapitala. Pri upravljanju gotovinom subjektima na koje se primjenjuju zabrana trgovanja za vlastiti račun cilj ne bi smio biti ostvarivanje prinosa koji je veći od cijena na tržištu novca, pri čemu se kao referentna vrijednost koristi stopa prinosa tromjesečne visokokvalitetne državne obveznice.
- (19) Novčani ekvivalenti znače instrumenti kojima se uobičajeno trguje na tržištima novca, kao što su trezorski zapisi i municipalne obveznice, certifikati o depozitu, komercijalni zapisi, bankovni akcepti, kratkoročne obveznice ili jedinice ili dionice reguliranih novčanih fondova. Kako bi se zabranila kratka prodaja, kreditna institucija trebala bi imati novčane ekvivalente prije nego što može prodavati tu imovinu.

²⁶

Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2013.
o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te
uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010

- (20) Politikama primitaka kojima se potiče prekomjerno preuzimanje rizika može se ugroziti dobro i djelotvorno upravljanje rizicima banaka. Nadopunjavanjem mjerodavnog zakonodavstva Unije u ovom području odredbama o primitcima trebalo bi se spriječiti izbjegavanje zabrane trgovanja za vlastiti račun. Slično tomu, trebale bi se spriječiti sve preostale ili skrivene djelatnosti trgovanja za vlastiti račun u okviru njihova razboritog upravljanja rizicima.
- (21) Upravljačko tijelo subjekta na koje se primjenjuje zabrana trgovanja za vlastiti račun trebalo bi osigurati usklađenost s tom zabranom.
- (22) Osim trgovanjem za vlastiti račun velike kreditne institucije bave se mnogim drugim djelatnostima trgovanja, kao što su održavanje tržišta, izdavanje, ulaganja u rizične sekuritizacije i njihovo sponzoriranje ili strukturiranje, organizacija ili obavljanje složenih transakcija izvedenicama. Te djelatnosti trgovanja često su povezane s poslovanjem s klijentima, no ipak mogu biti uzrok zabrinutosti. No uzimajući u obzir korisnu narav tih djelatnosti, na njih se ne bi trebala primjenjivati izravna zabrana. Te bi djelatnosti trebale podlijegati *ex post* ocjeni koju provodi nadležno tijelo te bi se po potrebi na njih trebao primjenjivati zahtjev o razdvajanju od ostalih djelatnosti grupe.
- (23) Ako prilikom ocjene djelatnosti trgovanja nadležno tijelo zaključi da su se tim djelatnostima premašili određeni parametri u pogledu relativne veličine, financijske poluge, složenosti, profitabilnosti, povezanog tržišnog rizika i međusobne povezanosti, ono treba zatražiti njihovo razdvajanje od temeljne kreditne institucije, osim ako temeljna kreditna institucija može dokazati nadležnom tijelu da te djelatnosti trgovanja nisu prijetnja financijskoj stabilnosti temeljne kreditne institucije ili financijskom sustavu Unije u cjelini, uzimajući u obzir ciljeve utvrđene ovom Uredbom.
- (24) Poseban problem odnosi se na održavanje tržišta. Rješivost banke može biti onemogućena zbog pozicija trgovanja i inventara vrijednosnih papira unutar velike bankarske grupe jer se u okviru procesa rješavanja pozicije trgovanja tretiraju jednako bez obzira na to proizlaze li iz održavanja tržišta na temelju poslovanja s klijentima ili iz špekulacija. Nadalje, održavatelji tržišta povezani su s ostalim velikim bankarskim grupama. Održavatelji tržišta mogu biti izloženi znatnom riziku druge ugovorne strane, a konkretno funkcioniranje održavanja tržišta može se razlikovati u odnosu na različite financijske instrumente i tržišne modele. Stoga se tim djelatnostima treba posvetiti posebna pažnja tijekom ocjene koju provodi nadzorno tijelo.
- (25) Zbog određenih djelatnosti koje uključuju sekuritizaciju, kreditnim institucijama omogućena je brza akumulacija rizika, koncentracija rizika unutar zaduženog sektora, znatan rast oslanjanja na kratkoročni dug među financijskim posrednicima te bolja povezanost financijskih posrednika. Osim ako se sekuritizacijom ispunjuju minimalni kriteriji na temelju kojih se može smatrati visokokvalitetnom, kreditne institucije i dalje imaju značajan likvidnosni rizik. Nadalje, ulaganjima u rizične sekuritizirane proizvode može se prouzročiti međusobna povezanost financijskih institucija, čime se sprječava propisno i brzo rješavanje. Zbog toga je potrebno tim djelatnostima posvetiti posebnu pozornost tijekom ocjene koju provodi nadzorno tijelo.
- (26) Kako bi se osiguralo djelotvorno razdvajanje u pogledu pravne, ekonomске, upravljačke i operativne povezanosti, temeljne kreditne institucije i subjekti za trgovanje trebali bi poštovati pravila o kapitalu, likvidnosti i velikim izloženostima na osnovi funkcionalne podgrupe. Trebali bi imati snažno neovisno upravljanje i zasebna upravljačka tijela.

- (27) Grupe koje su priznate kao uzajamne institucije, zadruge, štedne institucije ili slično imaju posebnu vlasničku i ekonomsku strukturu. Zbog primjene pravila o razdvajanju mogle bi biti potrebne dalekosežne promjene u strukturnoj organizaciji tih subjekata, a troškovi toga mogli bi biti nerazmjerni koristima. Ovisno u kojoj se mjeri Uredba primjenjuje na te grupe, nadležno tijelo može odlučiti da temeljna kreditna institucija koja ispunjuje zahtjeve utvrđene člankom 49. stavkom 3. točkama (a) ili (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 može imati instrumente kapitala ili glasačka prava u subjektu za trgovanje ako nadležno tijelo smatra da je imanje tih instrumenata kapitala ili glasačkih prava neophodno za funkcioniranje grupe i da je temeljna kreditna institucija poduzela dostatne mjere kako bi primjereni ublažila odgovarajuće rizike.
- (28) Cilj je ograničenja velikih izloženosti zaštiti kreditne institucije od rizika gubitka zbog prevelike koncentracije na jednog klijenta ili grupu povezanih osoba. Primjena tih ograničenja među razdvojenim dijelovima unutar kreditne institucije ili grupe te između temeljne kreditne institucije i vanjskih subjekata koji obavljaju djelatnosti trgovanja sastavni je dio ove Uredbe. Neovisno o ograničenjima pojedinačnih izloženosti, ukupne velike izloženosti ipak i dalje mogu biti znatne. Stoga bi se ograničenja pojedinačnih izloženosti trebala dopuniti i ograničenjima ukupnih velikih izloženosti. Kako bi se ograničila primjena okvira javne zaštite na djelatnosti koje podliježu razdvajanju i kako bi se jasno razlikovale djelatnosti subjekta za trgovanje od onih temeljne kreditne institucije, subjektima za trgovanje trebalo bi se zabraniti primanje depozita prihvatljivih za osiguranje depozita. Zabranom se ne bi smjela spriječiti razmjena kolateralna koja se izričito odnosi na njihove djelatnosti trgovanja. Kako se ipak ne bi onemogućio dodatan izvor kredita, subjektu za trgovanje trebala bi se omogućiti dodjela kredita svim klijentima. Budući da je moguće da subjekt za trgovanje mora pružati usluge platnog prometa u poslovanju s velikim klijentima, poravnanja i namire, on ne bi smio sudjelovati u pružanju usluga platnog prometa u poslovanju s malim klijentima.
- (29) Neovisno o razdvajanju temeljna kreditna institucija i dalje bi trebala upravljati vlastitim rizikom. Stoga bi trebalo dopustiti određene djelatnosti trgovanja u onoj mjeri u kojoj im je cilj razborito upravljanje kapitalom, likvidnošću i financiranjem temeljne kreditne institucije i u mjeri u kojoj ne ugrožavaju finansijsku stabilnost. Temeljna kreditna institucija trebala bi moći svojim klijentima pružati određene usluge potrebnog upravljanja rizicima. No to bi se trebalo provesti a da se pritom temeljna kreditna institucija ne izlaže nepotrebnom riziku i da se ne uzrokuju problemi njezinoj finansijskoj stabilnosti. Za djelatnosti zaštite koje su prihvatljive za potrebe razboritog upravljanja vlastitim rizikom te za pružanje usluga upravljanja rizicima klijentima može se, ali i ne mora, smatrati da ispunjuju računovodstvene uvjete zaštite od rizika na temelju Međunarodnih standarda finansijskog izvještavanja.
- (30) Kako bi se poboljšala djelotvornost postupka odlučivanja predviđenog ovom Uredbom i osigurala najveća moguća razina usklađenosti mjera uvedenih na temelju ove Uredbe, Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 Europskog parlamenta i Vijeća, Direktive [BRRD] i Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁷, nadležna tijela i mjerodavna tijela za rješavanje trebaju blisko surađivati u svim okolnostima izvršavajući ovlasti koje su im dodijeljene na temelju mjerodavnog zakonodavstva

²⁷

Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljaču izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.)

Unije. Obveza suradnje trebala bi postojati u svim fazama postupka u kojem nadležno tijelo donosi konačnu odluku o uvođenju strukturnih mjera.

- (31) Razdvajanje ima značajan učinak na pravnu, organizacijsku i operativnu strukturu bankarske grupe. Kako bi se osiguralo djelotvorno i učinkovito razdvajanje i spriječilo da razdvajanje grupe prati geografske granice, odluke o razdvajanju treba donijeti konsolidirajuće nadzorno tijelo na razini grupe, po potrebi nakon savjetovanja s nadležnim tijelima značajnih društava kći iz bankarske grupe.
- (32) Radi promicanja transparentnosti i pravne sigurnosti u korist svih sudionika na tržištu, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) trebalo bi na svojoj internetskoj stranici objaviti i ažurirati popis kreditnih institucija i grupa na koje se primjenjuju zahtjevi u vezi sa zabranom trgovanja za vlastiti račun i razdvajanje određenih djelatnosti trgovanja.
- (33) U mjeri u kojoj objava informacija koje se odnose na bonitetni nadzor i za potrebe Uredbe uključuju obradu osobnih podataka, ti podatci trebaju biti u potpunosti zaštićeni pravnim ovkirom Unije. Nadležno tijelo smije čuvati osobne podatke samo tijekom potrebnog razdoblja u skladu s mjerodavnim pravilima o zaštiti podataka²⁸.
- (34) Razdvajanje uključuje promjene u pravnoj, organizacijskoj i operativnoj strukturi predmetnih bankarskih grupa, što uzrokuje troškove. Kako bi se spriječilo da se rizik preuzimanja troškova prenese na klijente te kako bi se kreditnim institucijama osiguralo vrijeme potrebno za propisno izvršenje odluke o razdvajanju, razdvajanje se ne bi smjelo provoditi odmah nakon stupanja na snagu Uredbe, već bi se trebalo primjenjivati od [OP treba unijeti točan datum 18 mjeseci nakon dana objave Uredbe].
- (35) Sve investicijske usluge ili djelatnosti, odnosno dio tih usluga ili djelatnosti, koje pružaju različiti subjekti navedeni u ovoj Uredbi u okviru redovite djelatnosti ili poslovanja na profesionalnoj osnovi trebaju se, zbog strukturnih promjena nametnutih velikim, složenim i povezanim kreditnim institucijama, pružati u skladu s odredbama Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁹. Ako se ovom Uredbom predviđaju daljnja ograničenja tim subjektima u pogledu pružanja investicijskih usluga u odnosu na ona definirana Direktivom 2004/39/EZ, prednost imaju odredbe ove Uredbe. Pružanje tih investicijskih usluga ili djelatnosti podliježe prethodnom odobrenju u skladu s odredbama Direktive 2004/39/EZ, uz iznimku kreditnih institucija koje su dobile odobrenje za rad na temelju Direktive 2013/36/EU.
- (36) Komisija treba surađivati s tijelima trećih zemalja u pronalaženju obostrano povoljnih rješenja kako bi se osigurala dosljednost odredaba ove Uredbe i zahtjeva koje utvrde treće zemlje. U tom smislu Komisija bi trebala utvrditi da je pravni okvir treće zemlje istovrijedan ovoj Uredbi, kao i pravni, nadzorni i provedbeni okviri.
- (37) Kako bi se osiguralo da subjekti na koje se primjenjuje ova Uredba poštuju obveze koje proizlaze iz ove Uredbe i da podliježu sličnom tretmanu u cijelom EU-u, potrebno je osigurati administrativne sankcije i mjere koje su učinkovite, razmjerne i odvraćajuće. Stoga bi se administrativnim sankcijama i mjerama utvrđenima ovom Uredbom trebali zadovoljiti određeni temeljni zahtjevi koji se odnose na primatelje,

²⁸ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.)

²⁹ Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima finansijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ (SL L 145, 30.4.2004., str.1).

kriterije koji se trebaju uzeti u obzir kada se primjenjuje sankcija ili mjera, objavljivanje sankcija ili mjera, ključne ovlasti sankcioniranja i razinu administrativnih novčanih kazni.

- (38) Kako bi se odredili zahtjevi utvrđeni ovom Uredbom, potrebno je Komisiji dodijeliti ovlasti za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi sa sljedećim elementima koji nisu ključni: proširivanje popisa državnih obveznica koje se ne smiju zabraniti na temelju članka 6. i koje nadležna tijela ne trebaju preispitati ili razmatrati za razdvajanje; određivanje odgovarajućih pragova i uvjeta u kojima nadležno tijelo pretpostavlja da se određene djelatnosti trgovanja moraju razdvojiti; proširivanje popisa instrumenata koje su dopušteni za upravljanje vlastitim rizikom kreditnih institucija; proširivanje popisa instrumenata u vezi s kojima kreditna institucija može obaviti transakcije radi upravljanja rizicima klijenata; izračunavanje praga iznad kojeg se izvedenice ne smiju prodavati niti iskazati u bilanci temeljne kreditne institucije; velike izloženosti i razina priznavanja tehnika ublažavanja kreditnog rizika; izmjene sastavnih dijelova pojma „djelatnosti trgovanja“ korištenog za utvrđivanje uvjeta primjene poglavlja II. i poglavlja III. ove Uredbe; određivanje vrsta sekuritizacija koje nisu prijetnja finansijskoj stabilnosti temeljne kreditne institucije ili finansijskom sustavu Unije; kriteriji za ocjenu istovjetnosti pravnih i nadzornih okvira treće zemlje. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Komisija pri pripremi i sastavljanju delegiranih akata treba osigurati istodobno, pravodobno i odgovarajuće dostavljanje relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.
- (39) Kako bi se osigurali usklađeni uvjeti za provedbu ove Uredbe, osobito u pogledu odredaba utvrđenih člancima 21. i 27., potrebno je provedbene ovlasti dodijeliti Komisiji.
- (40) Tehničkim kriterijima u finansijskim uslugama trebalo bi se deponentima, ulagačima i potrošačima diljem Unije osigurati dosljedno usklađivanje i odgovarajuća zaštita. Budući da je EBA visokospecijalizirano stručno tijelo, učinkovito je i primjereni da joj se dodijeli zadaća izrade nacrta regulatornih tehničkih i provedbenih standarda koji ne uključuju odluke o politikama. EBA bi trebala pri sastavljanju nacrta tehničkih standarda osigurati učinkovite administrativne i izveštajne postupke.
- (41) Komisija bi trebala donijeti regulatorne tehničke standarde koje je sastavila EBA u pogledu metodologije za dosljedno mjerjenje i primjenu parametara koji se odnose na izračun praga iznad kojeg je potrebno primijeniti razdvajanje djelatnosti trgovanja na temelju delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a i u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća³⁰. Komisija i EBA trebaju osigurati da te standarde mogu primjeniti sve predmetne institucije na način koji je razmjeran vrsti, opsegu i složenosti tih institucija i njihovih djelatnosti.
- (42) Komisija bi trebala biti ovlaštena donositi tehničke standarde koje je sastavila EBA u pogledu metodologije za izračun djelatnosti trgovanja koje obavljaju kreditne institucije i grupe, jedinstvenog obrasca za objavu ukupnog iznosa i sastavnih dijelova djelatnosti trgovanja kreditnih institucija i matičnih društava i utvrđivanja postupaka i oblika razmjene informacija o sankcijama s EBA-om na temelju provedbenih akata u skladu s člankom 291. UFEU-a i u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

³⁰

Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12).

- (43) U skladu s načelom proporcionalnosti radi ostvarivanja cilja sprječavanja sistemskog rizika, finansijskog stresa ili propadanja velikih, složenih i povezanih kreditnih institucija, potrebno je i primjereno utvrditi pravila o zabrani trgovanja za vlastiti račun i razdvajanja određenih djelatnosti trgovanja. Ovom Uredbom ne prelazi se ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva u skladu s člankom 5. stavkom 4. Ugovora o Europskoj uniji.
- (44) Na temelju članka 16. Povelje o temeljnim pravima Europske unije (Povelja) priznaje se sloboda poslovanja u skladu sa zakonodavstvom Unije i nacionalnim propisima i praksom. Svaka osoba unutar Unije ima pravo započeti poslovanje ili ga nastaviti a da pritom nije izložena diskriminaciji ili nepotrebnim ograničenjima. U skladu s člankom 17. vlasništvo dionica zaštićeno je kao vlasništvo. Dioničari imaju pravo posjedovati vlasništvo, koristiti ga ili njime raspolagati te pravo da ih se ne smije lišiti vlasništva protivno njihovoj volji. Zabrana trgovanja za vlastiti račun i razdvajanje određenih djelatnosti trgovanja predviđenih ovom Uredbom mogu utjecati na slobodu poslovanja i na vlasnička prava dioničara koji se u takvoj situaciji ne mogu slobodno raspolagati svojim vlasništvom.
- (45) Ograničenja slobode poslovanja i prava dioničara trebaju biti u skladu s člankom 52. Povelje. Uplitanje u ta prava ne smije biti nerazmjerne. Stoga se zabrana ili razdvajanje djelatnosti trgovanja trebaju zahtijevati samo ako je to u javnom interesu radi promicanja dobrog funkcioniranja bankarskog tržišta Unije i finansijske stabilnosti. Dotičnim dioničarima ne bi se smjelo onemogućiti korištenje ostalih prava, kao što su pravo na učinkovit pravni lijek i pravično suđenje.
- (46) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i uzimaju u obzir načela priznata Poveljom, osobito pravo na privatni i obiteljski život, pravo na zaštitu osobnih podataka, sloboda poslovanja, pravo na učinkovit pravni lijek i poštено suđenje i pravo na obranu i načelo *ne bis in idem*. Ova Uredba mora se primjenjivati u skladu s tim pravima i načelima.
- (47) Budući da će subjektima na koje se primjenjuje zabrana trgovanja za vlastiti račun biti potrebno dosta vremena za provedbu zabrane, ovom Uredbom predviđa se da se zabrana primjenjuje [*OP treba unijeti točan datum* 18 mjeseci nakon objave Uredbe]. Slično tomu, postupci predviđeni ovom Uredbom koji se odnose na odredbe o odluci koju donosi nadležno tijelo da se djelatnosti trgovanja moraju razdvojiti od temeljne kreditne institucije i postupci koji se primjenjuju na grupu nakon donošenja te odluke složeni su i potrebno je dosta vremena ne samo za njihovu provedbu već i za odgovornu i održivu provedbu tih mjera. Stoga je primjereno da se te odredbe primjenjuju [*OP treba unijeti točan datum* 36 mjeseci nakon objave ove Uredbe].

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Poglavlje I.

Opće odredbe

Članak 1.

Ciljevi

Cilj je ove Uredbe spriječiti sistemski rizik, finansijski stres ili propadanja velikih, složenih i međusobno povezanih subjekata u finansijskom sustavu, a posebice kreditnih institucija, te ispuniti sljedeće ciljeve:

- (a) smanjiti prekomjerno preuzimanja rizika unutar kreditne institucije;
- (b) ukloniti materijalne sukobe interesa među različitim dijelovima kreditne institucije;
- (c) izbjegavati lošu raspodjelu sredstava i poticati pozajmljivanje realnom gospodarstvu;
- (d) pridonositi nenarušenim uvjetima tržišnog natjecanja za sve kreditne institucije na unutarnjem tržištu;
- (e) smanjiti međusobnu povezanost unutar finansijskog sektora koja uzrokuje sistemski rizik;
- (f) olakšati učinkovito upravljanje kreditnom institucijom te praćenje i nadzor;
- (g) olakšati propisno rješavanje i oporavak grupe.

Članak 2.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju pravila:

- (a) o zabrani trgovanja za vlastiti račun;
- (b) o razdvajanju određenih djelatnosti trgovanja.

Članak 3.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na sljedeće subjekte:
 - (a) svaku kreditnu instituciju ili matično društvo iz EU-a, uključujući sve podružnice i društva kćeri neovisno o tome gdje se nalaze, ako je utvrđeno da je riječ o globalno sistemske važnoj instituciji (GSV institucija) na temelju članka 131. Direktive 2013/36/EU;
 - (b) svaki od sljedećih subjekata čija ukupna imovina u razdoblju od tri uzastopne godine iznosi najmanje 30 milijardi EUR i čije djelatnosti trgovanja iznose najmanje 70 milijardi EUR ili 10 posto ukupne imovine:
 - i. svaka kreditna institucija s poslovnim nastanom u Uniji koja nije matično društvo ni društvo kćer, uključujući sve podružnice neovisno o tome gdje se nalaze;

- ii. matično društvo iz EU-a, uključujući sve podružnice i društva kćeri neovisno o tome gdje se nalaze, ako je jedan od subjekata iz grupe kreditna institucija s poslovnim nastanom u Uniji;
- iii. podružnice iz EU-a kreditnih institucija s poslovnim nastanom u trećim zemljama.

Članak 4.

Izuzimanje iz područja primjene

1. Ova se Uredba ne primjenjuje na:
 - (a) podružnice iz EU-a kreditnih institucija s poslovnim nastanom u trećim zemljama ako one podliježu pravnom okviru koji se smatra istovjetnim u skladu s člankom 27. stavkom 1.;
 - (b) društva kćeri matičnih društava iz EU-a s poslovnim nastanom u trećim zemljama ako one podliježu pravnom okviru koji se smatra istovjetnim u skladu s člankom 27. stavkom 1.;
 - (c) subjekti iz članak 2. stavka 5. točaka 2. do 23. Direktive 2013/36/EU.
2. Osim stavka 1. točke (b) nadležno tijelo može od zahtjeva iz poglavlja 3. izuzeti društva kćeri matičnih društava iz EU-a s poslovnim nastanom u trećim zemljama u kojima ne postoje propisi koji se smatraju istovrijednima člancima 10. do 16. i članku 20. ako je nadležno tijelo sigurno:
 - (a) da postoji strategija rješavanja koja je usuglašena između tijela za rješavanje na razini grupe u Uniji i tijela treće zemlje domaćina;
 - (b) da se strategijom rješavanja za društvo kćer matičnog društva iz EU-a s poslovnim nastanom u trećoj zemlji ne utječe negativno na finansijsku stabilnost države članice ili članica u kojima matično društvo iz EU-a i ostali subjekti iz grupe imaju poslovni nastan.

Članak 5.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „kreditna institucija” znači kreditna institucija kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća³¹;
2. „grupa” znači matično društvo i njegova društva kćeri;
3. „rješavanje” znači rješavanje kako je definirano člankom 2. stavkom 1. Direktive [BRRD];
4. „trgovanje za vlastiti račun” znači korištenje vlastitog kapitala ili posuđenog novca za zauzimanje pozicija u bilo kojoj vrsti transakcije radi kupnje, prodaje odnosno stjecanja ili ustupanja bilo kojeg finansijskog instrumenta ili robe isključivo za

³¹ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013 o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.)

potrebe stjecanja dobiti za vlastiti račun i bez povezanosti sa stvarnim ili predviđenim poslovanjem s klijentima, ili za potrebe zaštite subjekta od rizika zbog stvarnog ili predviđenog poslovanja s klijentima, što obavljaju uredi, jedinice ili odjeli za trgovanje odnosno pojedinačni operateri za trgovanje, čiji je poseban zadatak zauzimati pozicije i stjecati dobit, uključujući i posredstvom internetskih platformi namijenjenih trgovanim za vlastiti račun;

5. „matično društvo iz EU-a” znači matično društvo u državi članici koje nije društvo kći nekog drugog društva unutar neke države članice;
6. „društvo kći” znači društvo kći kako je definirano člankom 2. točkom 10. Uredbe (EU) br. 34/2013 Europskog parlamenta i Vijeća³²;
7. „nadležno tijelo” znači nadležno tijelo kako je definirano člankom 4. stavkom 1. točkom 40. Uredbe (EU) br. 575/2013, uključujući ESB u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 1024/2013;
8. „institucija” znači institucija kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013;
9. „matično društvo” znači matično društvo kako je definirano člankom 2. točkom 9. Direktive 2013/34/EU, uključujući instituciju, finansijski holding, mješoviti finansijski holding i mješoviti holding;
10. „finansijski instrumenti” znače finansijski instrumenti kako su definirani u odjeljku C Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ;
11. „upravljačko tijelo” znači upravljačko tijelo kako je definirano člankom 3. stavkom 1. točkom 7. Direktive 2013/36/EU ili istovjetno tijelo ako predmetni subjekt nije institucija;
12. „održavanje tržišta” znači obvezu finansijske institucije o osiguravanju tržišne likvidnosti na redovitoj i stalnoj osnovi objavom istovremenih ponuda u odnosu na određeni finansijski instrument, ili kao dio uobičajenog poslovanja, izvršavanjem naloga klijenata ili kao odgovor na zahtjeve klijenata za trgovanje, ali u oba slučaja bez izloženosti materijalnom tržišnom riziku;
13. „sponzor” znači sponzor kako je definiran člankom 4. stavkom 1. točkom 14. Uredbe (EU) br. 575/2013;
14. „sekuritizacija” znači sekuritizacija kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom 61. Uredbe (EU) br. 575/2013;
15. „trgovanje izvedenicama” znači kupnja ili prodaja izvedenica;
16. „temeljna kreditna institucija” znači kreditna institucija koja najmanje prima depozite prihvatljive na temelju sustava osiguranja depozita u skladu s Direktivom 94/19/EZ³³;
17. „roba” znači roba kako je definirana člankom 2. točkom 1. Uredbe Komisije (EZ) br. 1287/2006³⁴,

³² Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim finansijskim izvještajima, konsolidiranim finansijskim izvještajima i vezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ, SL L 182, 29.6.2013., str. 19.

³³ Direktiva 94/19/EZ Vijeća i Europskog parlamenta o sustavima osiguranja depozita, SL L 135, 31.5.1994., str. 0005. do 0014.

18. „subjekt iz grupe” znači pravni subjekt koji je dio grupe;
19. „financijski subjekt” znači subjekt koji pripada jednoj od sljedećih kategorija:
 - subjekt financijskog sektora kako je definiran člankom 4. stavkom 1. točkom 27. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - zatvoreni alternativni financijski fondovi (AIF) koji ne koriste financijsku polugu kako je definirano Direktivom 2011/61/EU, ako ti AIF-ovi imaju poslovni nastan u Uniji, ili ako nemaju poslovni nastan u Uniji, da se njima trguje u Uniji na temelju članka 35. ili 40. Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća³⁵, kvalificirani fondovi poduzetničkog kapitala kako su definirani člankom 3. točkom (b) Uredbe (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća³⁶, kvalificirani fondovi za socijalno poduzetništvo kako su definirani člankom 3. točkom (b) Uredbe (EU) br. 346/2013³⁷ i AIF-ovi s odobrenjem za rad kao europski fondovi za dugoročna ulaganja (ELTIF) u skladu s Uredbom (EU) br. [XXX/XXXX]³⁸];
 - UCITS kako je definiran člankom 1. stavkom 2. Direktive 2009/65/EZ³⁹;
 - sekuritizacijski subjekt posebne namjene kako je definiran člankom 4. stavkom 1. točkom 66. Uredbe (EU) br. 575/2013;
20. „malo i srednje poduzeće” znači poduzeće koje zapošljava manje od 250 zaposlenika, a čiji godišnji promet ne premašuje 50 milijuna EUR i/ili čija godišnja bilanca ukupno ne premašuje 43 milijuna EUR;
21. „trgovanje ulaganjima u svojstvu nalogodavca ” znači kupnja, prodaja, upis ili provedba ponude odnosno prodaje uz obvezu otkupa vrijednosnih papira ili ulaganja temeljenih na ugovorima u svojstvu nalogodavca;
22. „konsolidirajuće nadzorno tijelo” znači tijelo nadležno za provedbu nadzora matičnog društva iz EU-a i njegovih društva kćeri na konsolidiranoj osnovi kako je definirano člankom 4. stavkom 1. točkom 48. Uredbe (EU) br. 575/2013.

³⁴ Uredba Komisije (EZ) br. 1287/2006 od 10. kolovoza 2006. o provedbi Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s obvezom vođenja evidencija investicijskih društava, izvještavanjem o transakcijama, transparentnosti tržišta, uvrštavanjem financijskih instrumenata za trgovanje i određenim pojmovima za potrebe navedene Direktive (SL L 241, 2.9.2006., str. 1.)

³⁵ Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i izmjenama direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

³⁶ Uredba (EU) 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (SL L 115, 25.4.2013., str. 1.)

³⁷ Uredba (EZ) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno poduzetništvo (SL L 115, 25.4.2013., str. 18).

³⁸ Uredba (EU) xxx/xxxx Europskog parlamenta i Vijeća o europskim fondovima za dugoročna ulaganja, SL L xx/xx.

³⁹ Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklajivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L302, 17.11.2009., str.32).

Poglavlje II.

Zabranjene djelatnosti

Članak 6.

Zabrana određenih djelatnosti trgovanja

1. Subjekti iz članka 3. ne smiju:
 - (a) trgovati za vlastiti račun;
 - (b) vlastitim kapitalom ili posuđenim novcem te za isključivu svrhu stjecanja dobiti za vlastiti račun:
 - i. stjecati ili zadržati udjele ili dionice u alternativnim investicijskim fondovima kako je definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2011/61/EU;
 - ii. ulagati u izvedenice, certifikate, indekse ili bilo koje druge financijske instrumente čija je učinkovitost povezana s dionicama ili udjelima u alternativnim investicijskim fondovima;
 - iii. imati udjele ili dionice u subjektu koji se bavi trgovanjem za vlastiti račun ili koji stječe udjele ili dionice u alternativnim investicijskim fondovima.
2. Zabrana iz stavka 1. točke (a) ne primjenjuje se na:
 - (a) financijske instrumente koje izdaju središnje vlade država članica ili subjekti iz članka 117. točke 2. i članka 118. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (b) situaciju u kojoj subjekt iz članka 3. ispunjuje sve sljedeće kriterije:
 - i. on koristi vlastiti kapital kao dio postupaka upravljanja gotovinom;
 - ii. on isključivo drži, kupuje, prodaje ili na drugačiji način stječe ili ustupa novčanu imovinu ili novčane ekvivalente. Novčani ekvivalenti moraju biti visoko likvidna ulaganja koja se drže u osnovnoj valuti vlastitog kapitala, koji se jednostavno mogu konvertirati u poznati iznos gotovine, koji podliježe neznačajnom riziku promjene vrijednosti, čije dospijeće ne premašuje 397 dana i kojima se osigurava prinos čija stopa nije veća od stope prinosa tromjesečne visokokvalitetne državne obveznice.
3. Ograničenja utvrđena stavkom 1. točkom (b) ne primjenjuju se na zatvorene alternativne investicijske fondove koji ne koriste financijsku polugu kako je definirano Direktivom 2011/61/EU, ako ti AIF-ovi imaju poslovni nastan u Uniji, ili ako nemaju poslovni nastan u Uniji, da se njima trguje u Uniji na temelju članaka 35. ili 40. Direktive 2011/61/EU, kvalificirane fondove poduzetničkog kapitala kako su definirani člankom 3. točkom (b) Uredbe (EU) br. 345/2013, kvalificirane fondove za socijalno poduzetništvo kako su definirani člankom 3. točkom (b) Uredbe (EU) br. 346/2013 i AIF-ove s odobrenjem za rad kao europski fondovi za dugoročna ulaganja (ELTIF) u skladu s Uredbom (EU) br. [XXX/XXXX]
4. Upravljačko tijelo svakog subjekta iz članka 3. osigurava ispunjenje zahtjeva utvrđenih u stavku 1.

5. Zahtjevi iz stavaka 1. do 4. primjenjuju se od [OP treba unijeti točan datum, 18 mjeseci nakon objave Uredbe].
6. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 36. kako bi se od zabrane iz stavka 1. točke (a) izuzeli:
 - (a) finansijski instrumenti osim onih iz stavka 2. točke (a) koje izdaju vlade trećih zemalja u kojima se primjenjuje nadzorni i pravni okvir koji je barem istovjetan onome koji se primjenjuje u Uniji, a čije se izloženosti ponderiraju ponderom rizika 0 % u skladu s člankom 115. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (b) finansijski instrumenti koje izdaju regionalne vlade država članica, a čije se izloženosti ponderiraju ponderom rizika 0 % u skladu s člankom 115. Uredbe (EU) br. 575/2013;

Članak 7.

Pravila o primitcima

Ne dovodeći u pitanje pravila o primitcima utvrđenima u Direktivi 2013/36/EU, politika primitaka subjekata iz članka 3. donosi se i primjenjuje tako da se njome izravno ili neizravno ne potiču ili nagrađuju djelatnosti zabranjene člankom 6. stavkom 1., a koje provodi bilo koji član osoblja.

Poglavlje III.

Razdvajanje određenih djelatnosti trgovanja

Članak 8.

Opseg djelatnosti

1. Za potrebe ovog poglavlja djelatnosti trgovanja uključuju djelatnosti osim sljedećih:
 - (a) primanje depozita prihvatljivih na temelju sustava osiguranja depozita u skladu s Direktivom 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁰;
 - (b) pozajmljivanje uključujući potrošačke kredite, ugovore o kreditu koji se odnose na nepokretnu imovinu, otkup potraživanja s regresom ili bez njega, financiranje komercijalnih transakcija (uključujući forfeiting);
 - (c) finansijski najam;
 - (d) usluge platnog prometa kako su definirane člankom 4. stavkom 3. Direktive 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁴¹;
 - (e) izdavanje i upravljanje ostalim platnim instrumentima, npr. putničkim čekovima i bankovnim mjenicama, ako ta djelatnost nije obuhvaćena točkom (d);

⁴⁰ Direktiva 94/19/EZ Vijeća i Europskog parlamenta o sustavima osiguranja depozita (SL L 135, 31.5.1994., str. 0005. do 0014.)

⁴¹ Direktiva 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenog 2007. o uslugama platnog prometa na unutarnjem tržištu (SL L 319, 5.12.2007., str. 1.).

- (f) poslovi posredovanja pri sklapanju poslova na novčanom tržištu, čuvanje i upravljanje vrijednosnim papirima;
 - (g) usluge prikupljanja podataka o kreditnoj sposobnosti klijenata;
 - (h) usluge iznajmljivanja sefova;
 - (i) izdavanje elektroničkog novca.
2. Zahtjevi iz ovog poglavlja ne primjenjuju se na kupnju ili prodaju finansijskih instrumenata koje izdaju središnje vlade država članica ili subjekti iz članka 117. točke 2. i članka 118. Uredbe (EU) br. 575/2013.
 3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 35. kako bi primijenila izuzeće na finansijske instrumente:
 - (a) osim onih iz stavka 2. koje izdaju vlade trećih zemalja, u kojima se primjenjuje nadzorni i pravni okvir koji je barem istovjetan onome koji se primjenjuje u Uniji, a čije se izloženosti ponderiraju ponderom rizika 0 % u skladu s člankom 115. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (b) koje izdaju regionalne vlade država članica, a čije se izloženosti ponderiraju ponderom rizika 0 % u skladu s člankom 115. Uredbe (EU) br. 575/2013;

Članak 9.

Obveza preispitivanja djelatnosti

1. Nadležno tijelo ocjenjuje djelatnosti trgovanja uključujući osobito: održavanje tržišta, ulaganja u sekuritizaciju i u svojstvu sponzora za sekuritizaciju te trgovanje izvedenicama osim izvedenicama dopuštenima na temelju članaka 11. i 12. za sljedeće subjekte:
 - (a) temeljna kreditna institucija s poslovnim nastanom u Uniji koja nije matično društvo ni društvo kćer, uključujući sve podružnice neovisno o tome gdje se nalaze;
 - (b) matično društvo iz EU-a, uključujući sve podružnice i društva kćeri neovisno o tome gdje su nalaze, ako je jedan od subjekata iz grupe temeljna kreditna institucija s poslovnim nastanom u Uniji;
 - (c) podružnice iz EU-a kreditnih institucija s poslovnim nastanom u trećim zemljama.
2. Prilikom ocjenjivanja utvrđenog stavkom 1. nadležno tijelo koristi sljedeće parametre:
 - (a) relativna veličina imovine za trgovanje, koja se mjeri omjerom imovine za trgovanje i ukupne imovine;
 - (b) finansijska poluga imovine za trgovanje, koja se mjeri omjerom imovine za trgovanje i osnovnog kapitala;
 - (c) relativna važnost kreditnog rizika druge ugovorne strane, koja se mjeri omjerom fer vrijednost izvedenica i ukupne imovine za trgovanje;
 - (d) relativna složenost izvedenica za trgovanje, koja se mjeri omjerom imovine po izvedenicama za trgovanje razine 2 i 3 i izvedenica za trgovanje i robe za trgovanje;

- (e) relativna profitabilnost imovine za trgovanje, koja se mjeri omjerom prihoda od trgovanja i ukupnih neto prihoda;
 - (f) relativna važnost tržišnog rizika, koja se mjeri tako da se izračuna razlika između imovine i obveza za trgovanje u absolutnoj vrijednosti te se podijeli s jednostavnim prosjekom imovine za trgovanje i obveza za trgovanje;
 - (g) medusobna povezanost, koja se mjeri metodologijom iz članka 131. stavka 18. Direktive 2013/36/EU;
 - (h) kreditni i likvidnosni rizik koji proizlazi iz obveza i jamstava koje osigurava temeljna kreditna institucija.
3. Nadležno tijelo mora završiti svoju ocjenu do [OP – treba unijeti 18 mjeseci od dana objave Uredbe], a nakon toga redovito provodi ocjene barem jedanput godišnje.
 4. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuje način mjerjenja parametara te se po potrebi određuju pojedinosti parametara iz stavka 2. i njihova mjerena korištenjem podataka nadzornih tijela. Nacrt regulatornih tehničkih standarda sadržava i metodologiju koja nadležnom tijelu omogućuje dosljedno mjerjenje parametara i njihovu primjenu.
- EBA Komisiji dostavlja taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [OP – treba unijeti 1 mjesec od dana objave Uredbe].
- Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 10.

Ovlast nadležnog tijela da zatraži da temeljna kreditna institucija ne obavlja određene djelatnosti

1. U slučaju da na temelju procjene iz članka 9. stavka 1. nadležno tijelo zaključi da su ispunjena ograničenja i uvjeti u vezi s parametrima iz članka 9. stavka 2. točaka (a) do (h) i opisani u delegiranom aktu iz stavka 5. te stoga smatra da, uzimajući u obzir ciljeve iz članka 1., postoji prijetnja finansijskoj stabilnosti temeljne kreditne institucije ili finansijskom sustavu Unije u cjelini, najkasnije dva mjeseca nakon završetka ocjene ono pokreće postupak kojim se donosi odluka kako je navedeno u stavku 3. drugom podstavku.
2. U slučaju da ograničenja i uvjeti iz stavka 1. nisu ispunjeni, nadležno tijelo može pokrenuti postupak kojim se donosi odluka kako je navedeno u stavku 3. trećem podstavku ako na temelju ocjene iz članka 9. stavka 1. zaključi da bilo koja djelatnost trgovanja koju obavlja temeljna kreditna institucija, osim trgovanja izvedenicama osim onih dopuštenih na temelju članaka 11. i 12., prijeti finansijskoj stabilnosti temeljne kreditne institucije ili finansijskom sustavu Unije u cjelini uzimajući u obzir ciljeve iz članka 1.
3. Nadležno tijelo obavješćuje temeljnu kreditnu instituciju o svojim zaključcima iz stavka 1. ili 2. te omogućuje temeljnoj kreditnoj instituciji da se pismeno očituje u roku od dva mjeseca od datuma obavijesti.

Osim ako temeljna kreditna institucija dokaže, u roku navedenom u prvom podstavku i na način prihvatljiv nadležnom tijelu, da su razlozi na kojima se temelji zaključci neopravdani, nadležno tijelo donosi odluku upućenu temeljnoj kreditnoj

instituciji u kojoj se od nje zahtijeva da ne obavlja djelatnosti trgovanja navedene u tim zaključcima. Nadležno tijelo navodi razloge svoje odluke te je javno objavljuje.

Za potrebe stavka 1., u slučaju da nadležno tijelo odluči temeljnoj kreditnoj instituciji dopustiti obavljanje tih djelatnosti trgovanja, ono navodi razloge te odluke te je javno objavljuje.

Za potrebe stavka 2., u slučaju da nadležno tijelo odluči temeljnoj kreditnoj instituciji dopustiti obavljanje djelatnosti trgovanja, nadležno tijelo o tome donosi odluku upućenu temeljnoj kreditnoj instituciji.

Prije donošenja odluke iz ovog stavka, nadležno tijelo savjetuje se s EBA-om o razlozima na kojima se temelji predviđena odluka i o mogućem učinku te odluke na finansijsku stabilnost Unije i funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Nadležno tijelo o svojoj konačnoj odluci obavješćuje i EBA-u.

Nadležno tijelo donosi svoju konačnu odluku u roku od dva mjeseca nakon što je primilo pismeno očitovanje iz prvog podstavka.

4. Nadležno tijelo svakih pet godina preispituje odluke iz stavka 3. drugog podstavka.
5. Komisija [*OP treba unijeti točan datum* šest mjeseci od objave Uredbe] donosi delegirane akte u skladu s člankom 35. kako bi:
 - (a) u pogledu parametara odredila sljedeće:
 - (a) relevantnu granicu svakog parametra iz članka 9. stavka 1. točaka (a) do (h) iznad koje se razina rizika predmetne djelatnosti trgovanja smatra pojedinačno značajnom;
 - (ii) uvjete, uključujući broj parametara za koje je potrebno da premašte relevantnu granicu te u kojim kombinacijama, kako bi nadležno tijelo pokrenulo postupak iz članka 10. stavka 1.
 - (iii) Utvrđivanje uvjeta iz točki ii. uključuje razinu ukupnog značajnog rizika predmetne djelatnosti trgovanja koja je rezultat toga da je nekoliko parametara premašilo relevantnu granicu iz točke i.;
 - (b) odredila vrstu sekuritizacije koja nije prijetnja finansijskoj stabilnosti temeljne kreditne institucije ili finansijskom sustavu Unije u cjelini u odnosu na sljedeće:
 - i. struktura obilježja, kao što su promjena ugrađenog dospijeća i jednostavnost strukture;
 - ii. kvaliteta odnosne imovine i srodnih obilježja kolaterala;
 - iii. obilježja kotacija i transparentnosti sekuritizacije i njezine odnosne imovine;
 - iv. stabilnost i kvaliteta postupaka pružanja usluge provedbe ponude odnosno prodaje finansijskih instrumenata uz obvezu otkupa.

Članak 11.

Razborito upravljanje vlastitim rizikom

1. Temeljna kreditna institucija na koju se primjenjuje odluka iz članka 10. stavka 3. može obavljati djelatnosti trgovanja u mjeri u kojoj je svrha ograničena isključivo na razborito upravljanje kapitalom, likvidnošću i financiranjem.

U okviru razboritog upravljanja kapitalom, likvidnošću i financiranjem temeljna kreditna institucija može koristiti samo kamatne izvedenice, valutne izvedenice i kreditne izvedenice prihvatljive za poravnanje središnje druge ugovorne strane za zaštitu od ukupnog bilančnog rizika. Temeljna kreditna institucija dokazuje nadležnom nadzornom tijelu da je djelatnost zaštite od rizika namijenjena smanjenju određenih i odredivih rizika pojedinačnih ili ukupnih pozicija temeljne kreditne institucije ta da se njome oni očito smanjuju ili znatno ublažuju.

2. Ne dovodeći u pitanje pravila o primitcima utvrđena u Direktivi 2013/36/EU, politikom primitaka koja se primjenjuje na osoblje temeljne kreditne institucije koje obavlja djelatnosti zaštite od rizika:

- (a) namjeravaju se spriječiti preostale ili skrivene djelatnosti trgovanja za vlastiti račun, bilo da se prikazuju kao upravljanje rizicima bilo drugačije;
- (b) odražavaju se legitimni ciljevi zaštite temeljne kreditne institucije u cjelini te se osigurava da dodjela primitaka izravno ne ovisi o dobiti ostvarenoj tim djelatnostima, već da se u obzir uzme cijelovita učinkovitost djelatnosti u smanjenju ili ublažavanju rizika.

Upravljačko tijelo osigurava da je politika primitaka temeljne kreditne institucije uskladena s odredbama iz prvog podstavka, djelujući na temelju savjeta odbora za rizike, ako je takav odbor osnovan u skladu s člankom 76. stavkom 3. Direktive 2013/36/EU.

3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 35. ove Uredbe kako bi se finansijski instrumenti iz stavka 1. nadopunili dodavanjem ostalih finansijskih instrumenata, uključujući ostale vrste izvedenica, osobito one na koje se primjenjuju obveze utvrđene člankom 11. Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća⁴², kako bi se u obzir uzeli finansijski instrumenti koji imaju isti učinak na finansijsku stabilnost kao oni navedeni u stavku 1. za potrebe razboritog upravljanja kapitalom, likvidnošću i financiranjem.

Članak 12.

Pružanje usluga upravljanja rizicima klijentima

1. Temeljna kreditna institucija na koju se primjenjuje odluka iz članka 10. stavka 3. može prodati kamatne izvedenice, valutne izvedenice, kreditne izvedenice, izvedenice iz emisijskih kvota i robne izvedenice prihvatljive za poravnanje druge ugovorne strane i emisijske kvote svojim nefinansijskim klijentima, finansijskim subjektima iz članka 5. točke 19. druge i treće alineje, društвima za osiguranje i institucijama za strukovno mirovinsko osiguranje ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

⁴²

Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012 o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju.

- (a) isključiva svrha prodaje zaštita je od kamatnog rizika, valutnog rizika, kreditnog rizika, robnog rizika ili rizika od emisijskih kvota;
- (b) kapitalni zahtjevi temeljne kreditne institucije za pozicijski rizik koji proizlazi iz izvedenica i emisijskih kvota ne premašuju udio u njezinim ukupnim kapitalnim zahtjevima za rizik koji će se odrediti u delegiranom aktu Komisije u skladu sa stavkom 2.

Ako zahtjev iz točke (b) nije ispunjen, temeljna kreditna institucija ne smije prodati izvedenice i emisijske kvote niti ih smije iskazati u bilanci.

2. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 35. kako bi:

- (a) dopustila da se ostali finansijski instrumenti osim onih navedenih u stavku 1., a osobito oni na koje se primjenjuju obveze utvrđene člankom 11. Uredbe (EU) br. 648/2012, prodaju vrstama klijenata navedenih u stavku 1. ovog članka za potrebe zaštite od rizika;
- (b) odredila udio kapitalnih zahtjeva temeljne kreditne institucije iznad kojih se izvedenice i emisijske kvote iz stavka 1. ovog članka ne smiju prodati niti iskazati u bilanci temeljne kreditne institucije.

Članak 13.

Pravila o zasebnim subjektima iz grupe

1. Ako nadležno tijelo donese odluku u skladu s člankom 10. stavkom 3. da temeljna kreditna institucija ne smije obavljati određene djelatnosti trgovanja i ako je temeljna kreditna institucija dio grupe, djelatnosti trgovanja koje se moraju razdvojiti može obavljati samo subjekt iz grupe koji je pravno, ekonomski i operativno zaseban („subjekt za trgovanje“) u odnosu na temeljnu kreditnu instituciju.
2. Ako je subjekt iz članak 9. stavka 1. na vlastitu inicijativu odlučio djelatnosti trgovanja obuhvaćene člankom 9. razdvojiti od temeljne kreditne institucije te mu je odobren plan za razdvajanje u skladu s postupkom iz članka 18., na zasebne subjekte primjenjuju se zahtjevi utvrđeni u stavcima 3. do 13. ovog članka, člancima 14. do 17. i članku 20.
3. Matično društvo iz EU-a osigurava da je struktura grupe koja uključuje temeljne kreditne institucije i subjekte za trgovanje takva da se na potkonsolidiranoj osnovi uspostavljaju dvije zasebne podgrupe, pri čemu samo jedna od njih sadržava temeljne kreditne institucije.
4. Matično društvo iz EU-a temeljne kreditne institucije osigurava u potrebnoj mjeri da temeljna kreditna institucija može i dalje obavljati svoje djelatnosti u slučaju insolventnosti subjekta za trgovanje.
5. Temeljna kreditna institucija ne smije imati instrumente kapitala u subjektu za trgovanje niti u njemu smije imati glasačka prava.

Neovisno o prvom podstavku nadležno tijelo može odlučiti da temeljna kreditna institucija koja ispunjuje zahtjeve utvrđene člankom 49. stavkom 3. točkama (a) ili (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 može imati instrumente kapitala ili glasačka prava u subjektu za trgovanje ako nadležno tijelo smatra da je imanje tih instrumenata kapitala ili glasačkih prava neophodno za funkcioniranje grupe i da je temeljna

kreditna institucija poduzela dostatne mjere kako bi primjereno ublažila odgovarajuće rizike.

Temeljna kreditna institucija, koja nije ni središnja ni regionalna kreditna institucija, ne smije ni u kojem slučaju izravno imati instrumente kapitala ili glasačka prava u bilo kojem subjektu za trgovanje.

Prije donošenja odluke u skladu s ovim stavkom nadležno tijelo savjetuje se s EBA-om.

Nadležno tijelo o svojoj odluci obavješćuje EBA-u. EBA objavljuje popis institucija na koje se ovaj stavak primjenjuje.

6. Temeljna kreditna institucija i subjekt za trgovanje izdaju vlastiti dužnički instrument na pojedinačnoj i potkonsolidiranoj osnovi pod uvjetom da je to u skladu s planom za rješavanje koji su usuglasila odgovarajuća nadležna tijela za rješavanje u skladu s Direktivom [BRRD].
7. Svi ugovori i ostale transakcije koje međusobno sklope temeljna kreditna institucija i subjekt za trgovanje trebaju biti povoljni temeljnoj kreditnoj instituciji kao i usporedivi ugovori i transakcije koje uključuju ili koje se sklapaju sa subjektima koji ne pripadaju istoj podgrupi.
8. Većinu članova upravljačkog tijela temeljne kreditne institucije i većinu članova upravljačkog tijela subjekta za trgovanje ne smiju činiti osobe koje su članovi upravljačkog tijela drugog subjekta. Svi članovi upravljačkog tijela bilo kojeg subjekta ne smiju obavljati izvršne dužnosti u oba subjekta osim dužnosnika za upravljanje rizikom iz matičnog društva.
9. Upravljačko tijelo temeljne kreditne institucije, subjekta za trgovanje i njihovih matičnih društava obvezno je provoditi ciljeve razdvajanja.
10. U skladu s mjerodavnim nacionalnim zakonodavstvom ime ili oznake subjekta za trgovanje i temeljne kreditne institucije trebaju biti takvi da javnost može lako utvrditi tko je subjekt za trgovanje, a tko temeljna kreditna institucija.
11. Strukturno razdvojene institucije poštuju obveze utvrđene u drugom, trećem i četvrtom dijelu te šestom, sedmom i osmom dijelu Uredbe (EU) br. 575/2013 te u glavi VII. Direktive 2013/36/EU na potkonsolidiranoj osnovi u skladu sa stavkom 3. ovog članka.
12. Odstupajući od članka 6. stavka 1. i članka 7. Uredbe (EU) br. 275/2013, obveze utvrđene u drugom, trećem i četvrtom dijelu i dijelu osmom te Uredbe primjenjuju se na potkonsolidiranoj osnovi u skladu sa stavkom 3. ovog članka.
13. Odstupajući od članka 6. stavka 4. i članka 8. Uredbe (EU) br. 275/2013, obveze utvrđene u dijelu šestom te Uredbe primjenjuju se na potkonsolidiranoj osnovi u skladu sa stavkom 3. ovog članka.

Članak 14.

Ograničenja unutargrupnih velikih izloženosti

1. Za potrebe izračuna ograničenja unutargrupnih velikih izloženosti iz stavka 2. svi subjekti koji pripadaju istoj podgrupi u skladu s člankom 13. stavkom 3. smatraju se

jednom osobom ili jednom grupom povezanih osoba u smislu članka 4. stavka 1. točke 39. Uredbe (EU) br. 575/2013.

2. Kada se uvedu mjere u skladu s ovim poglavljem, unutargrupna izloženost temeljne kreditne institucije prema subjektu koji ne pripada istoj podgrupi kao i temeljna kreditna institucija ne smije prelaziti 25 % njezina priznatog kapitala. Ograničenje unutargrupne izloženosti primjenjuje se na potkonsolidiranoj osnovi te nakon uzimanja u obzir učinka tehnika ublažavanja kreditnog rizika i izuzeća u skladu s člancima 399. do 403. Uredbe (EU) br. 575/2013 i člankom 16. ove Uredbe.

Članak 15.

Ograničenja izvangelupnih velikih izloženosti

1. Osim odredaba članka 395. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 kada se uvedu mjere u skladu s ovim poglavljem ove Uredbe, izloženosti temeljne kreditne institucije ne smiju uključivati sljedeće:
 - (a) veliku izloženost prema financijskom subjektu koja premašuje 25 % priznatog kapitala temeljne kreditne institucije. Ograničenje izloženosti primjenjuje se na pojedinačnoj i potkonsolidiranoj osnovi te nakon uzimanja u obzir učinka tehnika ublažavanja kreditnog rizika i izuzeća u skladu s člancima 399. do 403. Uredbe (EU) br. 575/2013 i člankom 16. ove Uredbe.
 - (b) velike izloženosti prema financijskim subjektima koje ukupno premašuju 200 % priznatog kapitala temeljne kreditne institucije. To ograničenje izloženosti primjenjuje se na pojedinačnoj i potkonsolidiranoj osnovi te nakon uzimanja u obzir učinka tehnika ublažavanja kreditnog rizika i izuzeća u skladu s člancima 399. do 403. Uredbe (EU) br. 575/2013 i člankom 16. ove Uredbe.
2. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 35. kako bi uskladila razinu ograničenja izvangelupne ukupne velike izloženosti utvrđenu u stavku 1. točki (b), u skladu s mjerom u kojoj je u obzir uzeto ublažavanje kreditnog rizika

Članak 16.

Tehnike ublažavanja kreditnog rizika

Osim odredaba članka 399. do 403. Uredbe (EU) br. 575/2013., nakon što se uvedu mjere u skladu s ovim poglavljem ove Uredbe, ograničenje u vezi s priznavanjem tehnika ublažavanja rizika primjenjuju se na izračun vrijednosti izloženosti radi usklađivanja s ograničenjima velikih izloženosti kako je navedeno u člancima 14. i 15. ove Uredbe.

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 35. kako bi utvrdila u kojoj se mjeri priznaju tehnike ublažavanja kreditnog rizika uključujući vrste i ograničenja prihvatljive kreditne zaštite za potrebe prvog podstavaka kako bi se osiguralo da se ne ugroze tehnike ublažavanja rizika u slučaju pojave rizika te kako bi se time osigurala učinkovita uspostava kreditne zaštite.

Članak 17.

Odstupanja od prijelaznih odredaba za velike izloženosti

Iznimno od primjene članka 493. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, odstupanja predviđena tim stavkom ne primjenjuju se na izloženosti temeljnih kreditnih institucija na koje su se primijenile strukturne mjere u skladu s ovom Uredbom.

Članak 18.

Plan za razdvajanje

1. Ako nadležno tijelo donese odluku u skladu s člankom 10. stavkom 3. da temeljna kreditna institucija ne smije obavljati određene djelatnosti trgovanja, temeljna kreditna institucija, ili po potrebi njezino matično društvo iz EU-a, nadležnom tijelu dostavljaju plan za razdvajanje u roku od 6 mjeseci od datuma donošenja odluke iz članka 10. stavka 3. drugog podstavka.

Slično tome, ako je subjekt iz članka 9. stavka 1. odlučio od temeljne kreditne institucije razdvojiti djelatnosti trgovanja obuhvaćene obvezom preispitivanja djelatnosti iz članka 9., on na početku razdoblja ocjene iz članka 9. dostavlja plan u kojem navodi pojedinosti razdvajanja. Plan sadržava barem informacije koje su potrebne na temelju stavka 2. točaka (a) i (b) ovog članka.

2. U planu za razdvajanje detaljno se opisuje način provedbe razdvajanja.

Plan sadržava barem sljedeće:

- (a) opis imovine i djelatnosti koje će se razdvojiti od temeljne kreditne institucije;
- (b) pojedinosti o primjeni pravila iz članka 13.;
- (c) vremenski okvir razdvajanja.

3. Nadležno tijelo ocjenjuje planove iz stavaka 1. i 2. te u roku od šest mjeseci od podnošenja plana donosi odluku kojom se plan za razdvajanje odobrava ili se zahtijevaju njegove izmjene.
4. Ako nadležno tijelo zahtijeva izmjene u planu za razdvajanje, u roku od tri mjeseca od zahtjeva nadležnog tijela temeljna kreditna institucija, ili po potrebi njezino matično društvo iz EU-a, dostavljaju novi plan za razdvajanje s potrebnim izmjenama.
5. U roku od mjesec dana od podnošenja novog plana nadležno tijelo donosi odluku o odobrenju ili odbijanju plana. U slučaju odbijanja plana, nadležno tijelo u roku od mjesec dana od odbijanja plana donosi odluku o utvrđivanju plana za razdvajanje u koji se uključuju potrebne izmjene.
6. Ako temeljna kreditna institucija, ili po potrebi njezino matično društvo iz EU-a, ne dostave novi plan za razdvajanje kako se zahtijeva na temelju stavka 1., nadležno tijelo donosi odluku o utvrđivanju plana za razdvajanje najkasnije tri mjeseca nakon isteka roka iz stavka 1.
7. Ako temeljna institucija, ili po potrebi njezino matično društvo iz EU-a, ne dostave novi plan za razdvajanje s izmjenama koje je zatražilo nadležno tijelo, nadležno tijelo donosi odluku o utvrđivanju plana za razdvajanje najkasnije mjesec dana nakon isteka roka iz stavka 4. prvog podstavka.

8. Temeljna kreditna institucija, ili po potrebi njezino matično društvo iz EU-a, obvezni su dokazati nadležnom tijelu da je odobreni plan proveden.
9. Upravljačko tijelo kreditne institucije ili matičnog društva iz EU-a osigurava da se plan za razdvajanje provodi u skladu s odobrenjem nadležnog tijela.

Članak 19.

Suradnja između nadležnih tijela i mjerodavnih tijela za rješavanje

1. Prije nego što donese odluku iz članka 10. stavka 3., nadležno tijelo obavješćuje mjerodavno tijelo za rješavanje imenovano u skladu s člankom 3. Direktive [BRRD].
2. Prilikom provedbe ocjene u skladu s člankom 9. i kada od temeljne kreditne institucije zahtijeva da ne obavlja određene djelatnosti u skladu s člankom 10., nadležno tijelo uzima u obzir sve postojeće ili prethodne procjene rješivosti koje provodi mjerodavno tijelo za rješavanje u skladu s člankom 13. i člankom 13. točkom (a) Direktive [BRRD].
3. Nadležno tijelo surađuje s mjerodavnim tijelom za rješavanje i razmjenjuje bitne informacije koje se smatraju potrebnima za obavljanje njegovih dužnosti.
4. Nadležno tijelo osigurava da su mjere uvedene u skladu s ovim poglavljem usklađene s mjerama koje se izriču u skladu s člankom 13. točkom (b) Uredbe (EU) br. 1024/2013, člankom 8. stavkom 9. Uredbe (EU) br. [SRM], člankom 13. i člankom 13. točkom (a), člankom 14. i člankom 15. Direktive [BRRD] i člankom 104. Direktive 2013/36/EU.

Članak 20.

Djelatnosti koje se zabranjuju subjektu za trgovanje

Subjekt za trgovanje ne smije:

- (a) primati depozite prihvatljive na temelju sustava osiguranja depozita u skladu s Direktivom 94/19/EZ, osim ako se navedeni depozit odnosi na razmjenu kolaterala u vezi s djelatnostima trgovanja;
- (b) pružati usluge platnog prometa kako je definirano člankom 4. stavkom 3. Direktive 2007/64/EZ povezanima s djelatnostima iz točke (a), osim ako su navedene usluge platnog prometa pomoćne usluge i nužno potrebne za razmjenu kolaterala u vezi s djelatnostima trgovanja.

Članak 21.

Odstupanja od zahtjeva iz poglavlja III.

1. Komisija može, na zahtjev države članice, odobriti odstupanje od zahtjeva iz ovog poglavlja kreditnoj instituciji koja prima depozite od građana i malih i srednjih poduzeća koji podliježu nacionalnom primarnom zakonodavstvu koje je doneseno prije 29. siječnja 2014. ako je nacionalno zakonodavstvo u skladu sa sljedećim zahtjevima:
 - (a) cilj mu je spriječiti financijski stres, propadanje i sistemska rizik iz članka 1.;

- (b) njime se kreditnim institucijama koje primaju prihvatljive depozite od građana i malih i srednjih poduzeća onemogućeje bavljenje reguliranom djelatnošću trgovanja ulaganjima u svojstvu nalogodavca i držanje imovine za trgovanje; međutim, u nacionalnom zakonodavstvu mogu se predvidjeti i ograničene iznimke kojima se kreditnim institucijama omogućuje primanje depozita od pojedinaca i malih i srednjih poduzeća radi obavljanja djelatnosti ublažavanja rizika za potrebe razboritog upravljanja kapitalom, likvidnošću i financiranjem te pružanja ograničenih usluga upravljanja rizikom klijentima;
- (c) ako je kreditna institucija koja prima prihvatljive depozite od pojedinaca i malih i srednjih poduzeća dio grupe, nacionalnim zakonodavstvom osigurava se da je kreditna institucija pravno razdvojena od subjekata iz grupe koji se bave reguliranom djelatnošću trgovanja ulaganjima u svojstvu nalogodavca ili drže imovinu za trgovanje te se njime utvrđuje sljedeće:
- i. kreditna institucija koja prima prihvatljive depozite od građana i malih i srednjih poduzeća može donositi odluke neovisno o ostalim subjektima iz grupe;
 - ii. kreditna institucija koja prima prihvatljive depozite od građana i malih i srednjih poduzeća ima upravljačko tijelo koje je neovisno o ostalim subjektima iz grupe i neovisno o samoj kreditnoj instituciji;
 - iii. kreditna institucija koja prima prihvatljive depozite od građana i malih i srednjih poduzeća samostalno podliježe kapitalnim i likvidnosnim zahtjevima;
 - iv. kreditna institucija koja prima prihvatljive depozite od građana i malih i srednjih poduzeća ne smije sklapati ugovore i transakcije s ostalim subjektima iz grupe, osim uz uvjete slične onima utvrđenima u članku 13. stavku 7.
2. Država članica koja želi dobiti odstupanje za kreditnu instituciju na koju se primjenjuje predmetno nacionalno zakonodavstvo dostavlja Komisiji zahtjev za odstupanje uz koji prilaže pozitivno mišljenje nadležnog tijela koji nadzire kreditnu instituciju na koju se odnosi zahtjev za odstupanje. U tom se zahtjevu moraju navesti sve potrebne informacije za ocjenu nacionalnog zakonodavstva te navesti kreditna institucija za koju se podnosi zahtjev za odstupanje. Ako Komisija smatra da ne raspolaže svim potrebnim informacijama, obvezna je stupiti u kontakt s predmetnom državom članicom u roku od dva mjeseca od primitka zahtjeva te navesti koje su joj dodatne informacije potrebne.

Nakon što se Komisiji dostave sve informacije koje su joj potrebne za ocjenu zahtjeva za odstupanje, ona je obvezna u roku od mjesec dana obavijestiti državu članicu podnositeljicu zahtjeva da je primila informacije.

U roku od pet mjeseci nakon objave obavijesti iz drugog podstavka i nakon savjetovanja s EBA-om o razlozima njezine predviđene odluke te o mogućem učinku te odluke na finansijsku stabilnost Unije i funkcioniranje unutarnjeg tržišta, Komisija donosi provedbenu odluku o usklađenosti nacionalnog zakonodavstva s ovim poglavljem i odobravanju odstupanja za kreditnu instituciju navedenu u zahtjevu iz stavka 1. Ako Komisija namjerava proglašiti nacionalno zakonodavstvo neusklađenim i ne odobriti odstupanje, ona mora detaljno opisati neodobravanje i omogućiti državi članici podnositeljici zahtjeva da se pismeno očituje u roku od mjesec dana od dana obavijesti o Komisijinu neodobravanju. Komisija donosi

provedbenu odluku o odobrenju ili odbijanju odstupanja u roku od tri mjeseca od isteka roka za podnošenje.

U slučaju da se nacionalno zakonodavstvo izmjeni, država članica o izmjenama obavljeće Komisiju. Komisija može preispitati provedbenu odluku iz trećeg podstavka.

Ako se nacionalno zakonodavstvo koje nije proglašeno neusklađenim s ovim poglavljem više ne primjenjuje na kreditnu instituciju kojoj je odobreno odstupanje od zahtjeva iz ovog poglavlja, to se odstupanje ukida u odnosu na dotičnu kreditnu instituciju.

Komisija o svojim odlukama obavljeće EBA-u. EBA objavljuje popis kreditnih institucija kojima je odobreno odstupanje u skladu s ovom člankom. Popis se mora stalno ažurirati.

Poglavlje IV.

Subjekti koji podliježu zahtjevima iz poglavlja II. i III.

Članak 22.

Pravila o izračunu pragova

1. Za potrebe članka 3. točke (b) podtočke ii. izračun pragova temelji se na konsolidiranim financijskim izvještajima matičnog društva iz EU-a.
2. Za potrebe članka 3. točke (b) podtočke iii. izračun pragova temelji se na djelatnostima koje se obavljaju u Uniji.
3. U izračun nisu uključeni imovina i obveze društava za osiguranje i društava za reosiguranje i ostalih nefinansijskih društava.
4. Do [OP treba unijeti točan datum 12 mjeseci nakon objave ove Uredbe] nadležno tijelo određuje kreditne institucije i grupe na koje se primjenjuje ova Uredba u skladu s člankom 3. te o njima bez odgode obavještava EBA-u.

Nakon što je obavijesti nadležno tijelo, EBA bez odgode objavljuje popis iz prvog podstavka. Popis se mora stalno ažurirati.

Članak 23.

Izračun djelatnosti trgovanja

1. Za potrebe članka 3. djelatnosti trgovanja izračunavaju se kako slijedi u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom.

Djelatnosti trgovanja = (TSA + TSL + DA + DL)/2, pri čemu:

- (a) imovina po vrijednosnim papirima za trgovanje (TSA) znači imovina koja je dio portfelja kojim se upravlja kao cjelinom i za koju postoje dokazi o nedavnom stvarnom obrascu kratkoročnog ostvarenja dobiti, isključujući imovinu po izvedenicama;

- (b) obveze po vrijednosnim papirima za trgovanje (TSL) znače obveze preuzete s namjerom ponovne kupnje u kratkom roku, koje su dio portfelja kojim se upravlja kao cjelinom, i za koje postoje dokazi o nedavnom stvarnom obrascu kratkoročnog ostvarenja dobiti, isključujući obveze po izvedenicama;
 - (c) imovina po izvedenicama (DA) znači izvedenice s pozitivnim vrijednostima zamjene, a koje nisu određene kao izvedenice koje se koriste kao instrument zaštite ili ugrađene izvedenice;
 - (d) obveze po izvedenicama (DL) znače izvedenice s negativnim vrijednostima zamjene, a koje nisu određene kao izvedenice koje se koriste kao instrument zaštite;
2. U izračun djelatnosti trgovanja nisu uključeni imovina i obveze društava za osiguranje i društava za reosiguranje i ostalih nefinansijskih društava.
 3. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda o metodologiji za izračun djelatnosti trgovanja iz stavka 1. uzimajući u obzir razlike u primjenjivim računovodstvenim okvirima.

EBA Komisiji dostavlja taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [OP treba unijeti točan datum mjesec dana nakon dana objave Uredbe.]

Komisiji je dodijeljena ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
 4. Komisija je ovlaštena izmijeniti, na temelju delegiranih akata u skladu s člankom 35., komponente djelatnosti trgovanja iz točaka (a) do (d) stavka 1. ovog članka kako bi se u obzir uzele promjene u primjenjivim računovodstvenim okvirima.

Članak 24.

Dostava informacija o djelnostima trgovanja nadležnom tijelu

1. Subjekti iz članka 3. nadležnom tijelu dostavljaju, prvi put [PO treba unijeti datum 9 mjeseci nakon dana objave ove Uredbe], a nakon toga jedanput godišnje, odgovarajuće informacije o ukupnom iznosu njihovih djelatnosti trgovanja i njihovih komponenti, kako je predviđeno člankom 23. stavkom 1.
2. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi odredila jedinstveni obrazac za objave iz stavka 1. te upute za primjenu navedenog obrasca.

EBA Komisiji dostavlja taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [OP treba unijeti točan datum mjesec dana nakon objave Uredbe.]

Komisiji je dodijeljena ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Poglavlje V.

Usklađenost

ODJELJAK 1.

Subjekti

Članak 25.

Obveze subjekata koji podliježu ovoj Uredbi

1. Subjekti koji podliježu ovoj Uredbi dužni su osigurati odgovarajuće mjere na temelju kojih nadležna tijela mogu dobiti informacije potrebne za ocjenu usklađenosti s Uredbom.
2. Subjekti koji podliježu ovoj Uredbi nadležnom tijelu dostavljaju sve potrebne informacije, uključujući informacije potrebne za ocjenu na temelju parametara iz članka 9. stavka 2. te za ocjenu usklađenosti s ovom Uredbom. Ti subjekti osiguravaju da je u okviru njihovih unutarnjih mehanizama kontrole i administrativnih i računovodstvenih postupaka u svakom trenutku dopušten nadzor njihove usklađenosti s ovom Uredbom.
3. Subjekti koji podliježu ovoj Uredbi bilježe sve transakcije, sustave dokumentiranja i postupke korištene za potrebe ove Uredbe tako da nadležno tijelo može u svakom trenutku nadzirati sukladnosti s ovom Uredbom.

ODJELJAK 2.

Nadležna tijela

Članak 26.

Ovlasti i obveze nadležnih tijela

1. Prilikom provođenja zadaća koje su im dodijeljene na temelju ove Uredbe, nadležna tijela izvršavaju ovlasti koje su im dodijeljene u skladu s mjerodavnim zakonodavstvom Unije.
2. Nadležno tijelo nadzire djelatnosti subjekata na koje se primjenjuje ova Uredba te redovito ocjenjuje i osigurava sukladnost s ovom Uredbom.
3. Nadležna tijela ovlaštena su zatražiti od matičnog društva iz EU-a, koje nije regulirani subjekt ali ima barem jedno društvo kćer koje je regulirani subjekt, da osigura da njegova regulirana društva kćeri poštuju odredbe ove Uredbe.

4. Za potrebe ove Uredbe smatra se da je konsolidirajuće nadzorno tijelo nadležno za sve subjekte iz grupe koji pripadaju istoj grupi kao i matično društvo iz EU-a i na koje se primjenjuje ova Uredba.

Ako društvo kći matičnog društva iz EU-a ima poslovni nastan u drugoj državi članici te ga nadzire nadzorno tijelo koje je različito od onoga koje nadzire matično društvo iz EU-a i ako je društvo kći značajno u skladu s člankom 6. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 1024/2013, konsolidirajuće nadzorno tijelo savjetuje se s nadležnim tijelom matične države članice značajnog društva kćeri u pogledu bilo koje odluke koje mora donijeti na temelju ove Uredbe.

Poglavlje VI.

Odnosi s trećim zemljama

Članak 27.

Istovrijednost pravnog okvira treće zemlje

1. Na zahtjev nadležnog tijela države članice ili treće zemlje, ili na vlastitu inicijativu, Komisija može donositi provedbene akte u kojima utvrđuje sljedeće:
 - (a) pravnim, nadzornim i provedbenim okvirom treće zemlje osigurava se da kreditne institucije i matična društva u toj trećoj zemlji poštuju obvezujuće zahtjeve koji su istovjetni zahtjevima utvrđenima člancima 6., 10 do 16. i člankom 20.;
 - (b) pravnim okvirom te treće zemlje predviđa se djelotvoran istovjetan sustav priznavanja strukturnih mjera predviđenih nacionalnim zakonodavnim okvirom treće zemlje.
2. Komisija može izmijeniti ili povući svoju odluku ako više nisu ispunjeni uvjeti na temelju kojih je odluka donesena.
3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 35. ove Uredbe radi utvrđivanja kriterija za ocjenu istovjetnosti pravnog i nadzornog okvira treće zemlje s ovom Uredbom.

Komisija donosi delegirane akte [*OP treba unijeti točan datum* u roku od 24 mjeseca od stupanja na snagu ove Uredbe].
4. EBA sklapa sporazume o suradnji s relevantnim nadležnim tijelima trećih zemalja čiji se pravni i nadzorni okviri smatraju istovjetnima ovoj Uredbi u skladu sa stavcima 1. do 3.. Tim se okvirom utvrđuje barem minimalni režim razmjene informacija između mjerodavnih nadležnih tijela iz dviju teritorijalnih nadležnosti.

Poglavlje VII.

Administrativne sankcije i mjere

Članak 28.

Administrativne sankcije i mjere

1. Ne dovodeći u pitanje nadzorne ovlasti nadležnih tijela na temelju članka 26. i prava država članica da predvide i izriču kaznene sankcije, države članice u skladu s nacionalnim zakonodavstvom osiguravaju da su nadležna tijela ovlaštena izricati administrativne sankcije i ostale administrativne mjere u odnosu na barem sljedeća kršenja:
 - (a) kršenje zabrane utvrđene člankom 6.;
 - (b) svaka manipulacija informacijama koje se dostavljaju u skladu s člankom 24. stavkom 1.

Države članice osiguravaju da su nadležna tijela ovlaštena izricati administrativne sankcije i mjere kreditnim institucijama i bilo kojem subjektu iz grupe, uključujući mješoviti holding, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje.

Ako se odredbe iz prvog podstavka primjenjuju na pravne osobe, države članice u slučaju kršenja osiguravaju da su nadležna tijela ovlaštena primjenjivati sankcije, u skladu s uvjetima utvrđenima nacionalnim zakonodavstvom, na članove upravljačkog tijela ili druge osobe koje su na temelju nacionalnog zakonodavstva odgovorne za kršenje propisa.

2. Administrativne sankcije i mjere koje se poduzimaju za potrebe stavka 1. moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.
3. Ako su države članice odlučile utvrditi kaznene sankcije za kršenja odredaba iz stavka 1., one osiguravaju primjenu odgovarajućih mjera tako da nadležno tijelo ima sve potrebne ovlasti za suradnju s pravosudnim tijelima u okviru njihove nadležnosti kako bi dobilo određene informacije povezane s kaznenim istragama ili postupcima pokrenutima zbog moguće povrede članka 6. i manipulacija informacijama koje se trebaju dostaviti u skladu s člankom 24. stavkom 1. i kako bi te informacije dostavilo ostalim nadležnim tijelima i EBA-i te ispunilo obvezu međusobne suradnje i po potrebi suradnje s EBA-om za potrebe stavka 1.

Nadležna tijela mogu surađivati i s nadležnim tijelima drugih država članica radi lakše provedbe njihovih ovlasti sankcioniranja.

4. U skladu s nacionalnim zakonodavstvom države članice dodjeljuju nadležnim tijelima ovlast za primjenu barem sljedećih administrativnih sankcija i ostalih mjera u slučaju kršenja iz stavka 1.:
 - (a) nalog kojim se zahtijeva da osoba odgovorna za kršenje prestane s takvim postupanjem i da takvo postupanje ne ponavlja;
 - (b) povrat ostvarene dobiti ili izbjegnutih gubitaka zbog kršenja ako ih je moguće utvrditi;
 - (c) javno upozorenje u kojem se navode odgovorna osoba i narav kršenja;

- (d) povlačenje ili privremeno oduzimanje odobrenja;
- (e) privremena zabrana obavljanja poslova upravljanja subjektom iz članka 3. za svaku fizičku osobu koja se smatra odgovornom;
- (f) u slučaju ponovnog kršenja stalna zabrana obavljanja poslova upravljanja subjektom iz članka 3. za svaku fizičku osobu koja se smatra odgovornom;
- (g) najveće administrativne novčane kazne koje su barem trostruko veće od iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutih gubitaka zbog kršenja, ako ih je moguće utvrditi;
- (h) u slučaju fizičke osobe, administrativna novčana kazna u iznosu od najmanje 5 000 000 EUR ili u državama članicama u kojima euro nije službena valuta, odgovarajuća protuvrijednost u nacionalnoj valuti na dan stupanja na snagu ove Uredbe;
- (i) u slučaju pravnih osoba, najveće administrativne novčane kazne koje iznose najmanje 10 posto ukupnog godišnjeg prometa pravne osobe na temelju posljednjih dostupnih izvještaja koje je odobrilo upravljačko tijelo; u slučaju da je pravna osoba matično društvo ili društvo kći matičnog društva koje mora pripremiti konsolidirane finansijske izvještaje u skladu s Direktivom 2013/34/EU, relevantan ukupni godišnji promet znači ukupni godišnji promet ili odgovarajuća vrsta prihoda na temelju odgovarajućeg računovodstvenog okvira na temelju posljednjih dostupnih konsolidiranih izvještaja koje je odobrilo upravljačko tijelo krajnjeg matičnog društva.

Države članice mogu nadležnim tijelima dodijeliti i druge ovlasti uz one iz ovog stavka i mogu predvidjeti šire područje primjene sankcija i veće razine sankcija od onih koje su utvrđene u ovom stavku.

5. Do [OP treba unijeti točan datum 12 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe] države članice obavješćuju Komisiju i EBA-u o pravilima koja se odnose na stavak 1. O dalnjim izmjenama tih pravila moraju bez odgode obavijestiti Komisiju i EBA-u.

Članak 29.

Izvršenje nadzornih ovlasti i sankcija

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela pri utvrđivanju vrste i razine administrativnih sankcija uzimaju u obzir sve bitne okolnosti, uključujući po potrebi sljedeće:
 - (a) težina i trajanje kršenja;
 - (b) razina odgovornosti osobe odgovorne za kršenje;
 - (c) finansijska snaga osobe odgovorne za kršenje, uzimajući u obzir čimbenike kao što su ukupni promet u slučaju pravne osobe ili godišnji prihod u slučaju fizičke osobe;
 - (d) važnost ostvarene dobiti ili izbjegnutih gubitaka osobe odgovorne za kršenje, ako ih je moguće utvrditi;

- (e) razina suradnje osobe odgovorne za kršenje s nadležnim tijelom, ne dovodeći u pitanje potrebu da se osigura povrat ostvarene dobiti ili izbjegnutih gubitaka te osobe;
- (f) prethodna kršenja koje je osoba odgovorna za kršenje počinila;
- (g) mjere koje je osoba odgovorna za kršenje poduzela kako bi spriječila da se ono ponovi;
- (h) sve moguće sistemske posljedice kršenja.

Članak 30.

Izvješćivanje o kršenju propisa

1. Nadležno tijelo utvrđuje djelotvorne mehanizme radi izvješćivanja o stvarnim ili mogućim kršenjima iz članka 28. stavka 1.
2. Mehanizmi iz stavka 1. uključuju barem sljedeće:
 - (a) posebne postupke za primitke izvješća o kršenju propisa i daljnje postupanje, uključujući uspostavu sigurnih komunikacijskih kanala za ta izvješća;
 - (b) prikladna zaštita osoba koje su zaposlene na temelju ugovora o radu, a koje prijave kršenja ili su za njih optužena, od zastrašivanja, diskriminacije ili ostalih vrsta nepoštenog postupanja;
 - (c) zaštita osobnih podataka osobe koja prijavi kršenje i fizičke osobe koja je navodno počinila kršenje, uključujući zaštitu u pogledu čuvanja povjerljivosti identiteta u svim fazama postupka, ne dovodeći u pitanje objavu informacija koja je potrebna na temelju nacionalnog zakonodavstva u okviru istraga ili dalnjih sudskih postupaka.
3. Države članice zahtijevaju od poslodavaca da provode odgovarajuće interne postupke na temelju kojih zaposlenici mogu prijaviti kršenja iz članka 28. stavka 1.
4. Države članice mogu predvidjeti dodjelu finansijskih poticaja osobama koje nude ključne informacije o mogućim kršenjima ove Uredbe u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ako takve osobe nemaju unaprijed definiranu zakonsku ili ugovornu obvezu prijavljivati takve informacije, ako su informacije nove i ako se na temelju njih izriču administrativne sankcije ili ostale mjere uvedene zbog kršenja ove Uredbe ili kriminalne sankcije.

Članak 31.

Razmjena podataka s EBA-om

1. Nadležna tijela EBA-i dostavljaju jedanput godišnje zbirne informacije o svim administrativnim mjerama i sankcijama izrečenima u skladu s člankom 28. EBA objavljuje te podatke u godišnjem izvješću.
2. Ako su države članice odlučile utvrditi kaznene sankcije za kršenja odredaba iz stavka članka 28. stavka 1., njihova nadležna tijela EBA-i dostavljaju jedanput godišnje anonimizirane i zbirne podatke u vezi s poduzetim kaznenim istragama i izrečenim kaznenim sankcijama. EBA objavljuje te podatke u godišnjem izvješću.

3. Ako je nadležno tijelo javno objavilo administrativne sankcije, novčane sankcije i ostale mjere, kao i kaznene sankcije, o tome mora istovremeno obavijestiti EBA-u.
4. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi se utvrdili postupci i oblici razmjene informacija iz stavaka 1. i 2.

EBA Komisiji dostavlja taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [OP treba unijeti točan datum 12 mjeseci nakon dana objave Uredbe.]

Komisiji je dodijeljena ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 32.

Objava odluka

1. U skladu s trećim podstavkom nadležno tijelo na svojoj internetskoj stranici objavljuje svaku odluku o izricanju administrativne sankcije ili druge mjere u pogledu kršenja članka 6. i zbog manipulacija finansijskog izvještavanja iz članka 28. stavka 1. odmah nakon što o toj odluci obavijesti osobu na koju se odluka odnosi.

U objavljenim informacijama na temelju prvog podstavka navode se barem vrsta i narav kršenja i identitet osobe na koju se odluka odnosi.

Prvi i drugi podstavak ne primjenjuju se na odluke kojima se izriču mjere u okviru istrage.

Ako nadzorno tijelo smatra, na temelju ocjene na pojedinačnoj osnovi, da bi objava identiteta pravne osobe na koju se odluka odnosi ili osobnih podataka fizičke osobe mogla biti nerazmjerna, ili ako bi se tom objavom ugrozila postojeća istraga ili stabilnost finansijskih tržišta ili postojeće istrage, ono je obvezno učiniti jedno od sljedećeg:

- (a) odgoditi objavu odluke sve do prestanka postojanja razloga za tu odgodu;
 - (b) anonimno objaviti odluku na način koji je u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ako se tom objavom osigurava djelotvorna zaštita dotočnih osobnih podataka i po potrebi odgoditi objavu odgovarajućih podataka u razumnom roku ako je predvidivo da će razlozi za anonimnu objavu prestati postojati u tom razdoblju;
 - (c) ne objaviti odluku u slučaju da nadležno tijelo smatra da je objava u skladu s točkom (a) ili (b) nedostatna kako bi se osiguralo:
 - i. neugrožavanje stabilnosti finansijskih tržišta;
 - ii. razmjernost objave takvih odluka u odnosu na mjere koje se smatraju mjerama blaže naravi.
2. Ako odluka podliježe podnošenju žalbe nacionalnom pravosudnom, administrativnom ili nekom drugom tijelu, nadležno tijelo odmah na svojoj internetskoj stranici objavljuje te informacije i daljnje informacije o ishodu takve žalbe. Objavljuje se i odluka o poništenju odluke na koju se žalba odnosi.
 3. Nadležno tijelo osigurava da odluka objavljena u skladu s ovim člankom bude dostupna na njegovoj službenoj internetskoj stranici najmanje pet godina od objave. Osobni podatci iz tih odluka pohranjuju se na službenoj internetskoj stranici

nadležnog tijela tijekom razdoblja koje je potrebno u skladu s primjenjivim propisima o zaštiti podataka.

Poglavlje VIII.

Izvješća i preispitivanje

Članak 33.

EBA-ina izvješća

EBA u suradnji s ESMA-om priprema sljedeća izvješća i dostavlja ih Komisiji u roku od [OP treba unijeti točan datum, 12 mjeseci nakon objave Uredbe.]:

- (a) izvješće o mogućem ograničenju parametara iz točaka (a) do (h) članka 9. stavka 2. i vrstama sekuritizacije koje prema mišljenju EBA-e ne predstavljaju prijetnju finansijskoj situaciji temeljne kreditne institucije ili finansijskog sustava Unije;
- (b) izvješće o tome trebaju li se uključiti druge vrste izvedenica i druge vrste finansijskih instrumenata osim onih navedenih u članku 11. stavku 1. za potrebe razboritog upravljanja vlastitim rizikom temeljne kreditne institucije;
- (c) izvješće o tome može li se dopustiti prodaja klijentima drugih finansijskih instrumenata namijenjenih zaštiti od rizika i udjelu kapitalnih zahtjeva iznad kojih se izvedenice ne smiju prodavati kako je navedeno u članku 12. stavku 2. točki (b).

Članak 34.

Preispitivanje

Komisija redovito prati učinak pravila utvrđenih ovom Uredbom u pogledu ostvarenja ciljeva iz članka 1. te na stabilnost finansijskog sustava Unije u cjelini, uzimajući u obzir razvoj strukture tržišta, kao i razvoj i djelatnosti subjekata reguliranih ovom Uredbom te podnosi odgovarajuće prijedloge. U okviru preispitivanja naglasak je osobito na primjeni pragova iz članka 3., primjeni i djelotvornosti zabrane predviđene člankom 6., opsegu djelatnosti iz članka 8. i primjerenošći parametara utvrđenih člankom 9. Do 1. siječnja 2020. i na redovitoj osnovi nakon toga Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću, nakon što je u obzir uzela mišljenje nadležnih tijela, izvješće o prethodno navedenim pitanjima, kojemu po potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.

Poglavlje IX.

Završne odredbe

Članak 35.

Provjeda delegiranih ovlasti

1. Ovlasti za donošenje delegiranih akata dodjeljuju se Komisiji u skladu s uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast donošenja delegiranih akata iz članka 6. stavka 6., članka 8. stavka 3., članka 10. stavka 5., članka 11. stavka 3., članka 12. stavka 2., članka 15. stavka 2., članka 16. drugog podstavka, članka 23. stavka 4. i članka 27. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno razdoblje počevši od datuma iz članka 38.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 6. stavka 6., članka 8. stavka 3., članka 10. stavka 5., članka 11. stavka 3., članka 12. stavka 2., članka 15. stavka 2., članka 16. drugog podstavka, članka 23. stavka 4. i članka 27. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Ona proizvodi učinke sljedećeg dana od dana svoje objave u *Službenom listu Europske unije* ili na neki kasniji datum koji je naveden u odluci. Ona ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim doneše delegirani akt, Komisija o njemu istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.
5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 6. stavkom 6, člankom 8. stavkom 3., člankom 10. stavkom 5., člankom 11. stavkom 3., člankom 12. stavkom 2., člankom 15. stavkom 2., člankom 16. drugim podstavkom, člankom 23. stavkom 4. i člankom 27. stavkom 3. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće na njega ne ulože nikakav prigovor u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću, odnosno ako prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da neće uložiti prigovore. Ovaj se rok produžuje za 2 mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 36.

Stupanje na snagu i datum primjene

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od datuma stupanja na snagu, osim članka 6. koji se primjenjuje [*OP treba unijeti točan datum, 18 mjeseci nakon objave Uredbe*] i članaka 13. do 18. i članka 20. koji se primjenjuju [*OP treba unijeti točan datum, 36 mjeseci nakon objave ove Uredbe*].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljen u Bruxellesu

*Za Europski parlament
Predsjednik*

*Za Vijeće
Predsjednik*

ZAKONODAVNI FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 1.1. Naslov prijedloga/inicijative
- 1.2. Odgovarajuće područje/područja politike u strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta prijedloga/inicijative
- 1.4. Cilj (ciljevi)
- 1.5. Osnova prijedloga/inicijative
- 1.6. Trajanje i finansijski utjecaj
- 1.7. Predviđeni načini upravljanja

2. MJERE UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja
- 2.2. Sustav upravljanja i kontrole
- 2.3. Mjere za sprečavanje prijevare i nepravilnosti

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UTJECAJ PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 3.1. Naslov/naslovi višegodišnjeg finansijskog okvira i proračunska linija/linije rashoda na koje se prijedlog/inicijativa odnosi
- 3.2. Procijenjeni utjecaj na rashode
 - 3.2.1. *Sažetak procijenjenog utjecaja na rashode*
 - 3.2.2. *Procijenjeni utjecaj na odobrena sredstva za poslovanje*
 - 3.2.3. *Procijenjeni utjecaj na odobrena sredstva administrativne prirode*
 - 3.2.4. *Usklađenost s tekućim višegodišnjim finansijskim okvirom*
 - 3.2.5. *Doprinos trećih osoba*
- 3.3. Procijenjeni utjecaj na prihode

ZAKONODAVNI FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

Uredba Europskog parlamenta i Vijeća o strukturnim mjerama kojima se poboljšava otpornost banaka EU-a

1.2. Odgovarajuće područje/područja politike u strukturi ABM/ABB⁴³

Unutarnje tržište – Financijska tržišta

1.3. Vrsta prijedloga/inicijative

Prijedlog/inicijativa odnosi se na **novo djelovanje**

1.4. Cilj (ciljevi)

1.4.1. Višegodišnji strateški cilj/ciljevi Komisije na koje se odnosi prijedlog/inicijativa

Pridonijeti smanjenju rizika za financijsku stabilnost i obnoviti povjerenje ulagača i ostalih tržišnih sudionika u financijska tržišta

1.4.2. Posebni cilj/ciljevi i odgovarajuća aktivnost/aktivnosti u okviru strukture ABM/ABB

Na temelju prethodno navedenih općih ciljeva, cilj je uredbe spriječiti sistemski rizik, financijski stres ili propadanje velikih, složenih i povezanih banaka te ostvariti sljedeće ciljeve:

- smanjiti prekomjerno preuzimanja rizika unutar kreditne institucije
- ukloniti materijalne sukobe interesa među različitim dijelovima kreditne institucije
- izbjegavati lošu raspodjelu sredstava i poticati pozajmljivanje realnom gospodarstvu
- osigurati nenarušene uvjete tržišnog natjecanja za sve institucije na unutarnjem tržištu
- smanjiti međusobnu povezanost unutar financijskog sektora što uzrokuje sistemski rizik
- olakšati učinkovito upravljanje kreditnom institucijom te praćenje i nadzor i
- olakšati propisno rješavanje i oporavak grupe.

⁴³

ABM: activity-based Management (upravljanje po djelatnostima) t – ABB: activity-based budgeting. (priprema proračuna na temelju djelatnosti)

1.4.3. Očekivani rezultat/rezultati i utjecaj

Navesti učinke koje bi prijedlog/inicijativa trebali imati na ciljane korisnike/skupine.

Smanjenje prekomjernog preuzimanja rizika unutar kreditne institucije;

Smanjenje materijalnih sukoba interesa među različitim dijelovima kreditne institucije;

Smanjena loša raspodjela sredstava i veće pozajmljivanje realnom gospodarstvu;

Manje narušavanje tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu;

Smanjena međusobna povezanost unutar finansijskog sektora;

Učinkovitije upravljanje kreditnom institucijom te njezino praćenje i nadzor;

Bolje rješavanje i oporavak najvećih i najsloženijih bankarskih grupa.

1.4.4. Pokazatelji rezultata i utjecaja

Navesti pokazatelje koji omogućuju praćenje provedbe prijedloga/inicijative.

Pokazatelji bitni za ocjenu prijedloga mogu biti sljedeći:

- broj i veličina banaka na koje se primjenjuju zahtjevi o struktturnom razdvajaju
- dodjeljivanje djelatnosti subjektu za primanje depozita ili subjektu za trgovanje obujam transakcija, marže ili likvidnost na predmetnim tržištima
- razvoj tržišnih udjela banaka na koje se primjenjuje strukturno razdvajanje
- tržišna koncentracija djelatnosti na koje se primjenjuje strukturno razdvajanje
- novi tržišni sudionici u djelatnostima na koje se primjenjuje strukturno razdvajanje
- razvoj profitabilnosti banaka na koje se primjenjuje strukturno razdvajanje
- mjerjenje razine implicitnih javnih subvencija
- mjerjenje prednosti banaka koje su prevelike da bi se dopustilo njihovo propadanje u pogledu financiranja troškova
- mjerjenje djelatnosti trgovanja i djelatnosti kreditiranja banaka koje su prevelike da bi se dopustilo njihovo propadanje.

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. Zahtjev/zahtjevi koje je potrebno kratkoročno ili dugoročno ispuniti

Od početka finansijske krize Europska unija (EU) i njezine države članice aktivno rade na temeljitoj reformi propisa u području bankarskog sektora i nadzora nad bankama.

Unija je u području bankarstva pokrenula određeni broj reformi kako bi povećala otpornost banaka i smanjila učinak mogućeg propadanja banaka u cilju uspostave sigurnijeg, stabilnijeg, transparentnijeg i odgovornijeg finansijskog sustava, koji je povoljan za gospodarstvo i za cijelo društvo (vidi novu Uredbu i Direktivu o kapitalnim zahtjevima (CRR/CRDIV) i prijedlog Direktive o oporavku i rješavanju banaka (BRRD)).

No bankarski sektor Unije i pojedinačne banke i dalje su golemi u apsolutnim i relativnim vrijednostima. Najveće banke bilježe veliku aktivnost u pogledu složenih djelatnosti trgovanja i prekograničnih djelatnosti posredstvom velikog broja pravnih subjekata.

Nekoliko država članica EU-a kao i neke treće zemlje provode ili planiraju provedbu strukturne reforme svojih bankarskih sektora kako bi se riješili problemi najvećih i najsloženijih finansijskih institucija. Međunarodne institucije, kao što su skupina G20, Odbor

za finansijsku stabilnost, Banka za međunarodne namire, Međunarodni monetarni fond i Organizacija za gospodarsku suradnju i razvoj, naglasile su ulogu tih reformi u pogledu npr. rješivosti te su zatražile sveobuhvatnu i globalnu raspravu o poslovnim modelima banaka.

1.5.2. Dodana vrijednost sudjelovanja EU-a

Uzimajući u obzir te razvoje, opravdano je djelovanje na razini EU-a. Iako se nacionalnim reformama u načelu teži istom cilju, one se razlikuje u pojedinostima. Time će se narušiti odluke o uspostavi poslovog nastana jer banke koje su prevelike da bi se dopustilo njihovo propadanje mogu djelatnosti prenijeti ili smjestiti u drugu državu članicu. Zajednički odgovor EU-a bio bi stoga djelotvorniji. Ujednačena pravila osobito su važna za bankarsku uniju radi olakšavanja nadzornih zadaća SSM-a i rješavanja u okviru SRM-a.

1.5.3. Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava

Nije dostupno

1.5.4. Usklađenost i moguća sinergija s ostalim odgovarajućim instrumentima

EU je već pokrenuo određeni broj reformi radi povećanja otpornosti banaka i smanjenja mogućnosti i učinka propadanja banaka. Te reforme sadrže mjere jačanja solventnosti banaka (kapitalni i likvidnosni zahtjevi u okviru akata CRR/CRDIV), mjere jačanja rješivosti banaka (prijevod BRRD-a), mjere za bolje osiguranje depozita (revizija Direktive o sustavu osiguranja depozita, DGS), mjere poboljšanja transparentnosti i rješavanja rizika izvedenica i poboljšanja tržišnih infrastruktura (Uredba o infrastrukturi europskog tržišta, EMIR) i srodne revizije Direktive o tržištima finansijskih instrumenata, MiFID). Kako bi se prekinuo negativan lanac povezanosti državnih i bankarskih rizika i obnovilo povjerenje u euro i bankarski sustav, Europska komisija zatražila je daljnji razvoj bankarske unije, uključujući jedinstvena pravila koja će se primjenjivati na sve banke u cijelom EU-u. U to su uključeni jedinstveni nadzorni mehanizam (SSM) i jedinstveni mehanizam rješavanja (SRM), koji će biti obvezni za sve članice europodručja, a u njima će dobrovoljno moći sudjelovati i ostale države članice.

Unatoč tom širokom programu reformi potrebne su dodatne mjere za smanjivanje mogućnosti i učinka banaka koje su prevelike da bi se dopustilo njihovo propadanje. Te se mjere podupiru na svjetskoj razini, što su dokazale izjave čelnika i ministara skupine G20.

U pogledu učinka propadanja, provedbom BRRD-a osigurat će se propisno rješavanje normalnih banaka EU-a, čime će se znatno smanjiti učinak propadanja takvih banaka na javne financije. Bit će teško provesti ovlasti za rješavanje u slučaju banaka koje su prevelike da bi se dopustilo njihovo propadanje zbog njihovih velikih, složenih i integriranih bilanci i korporativnih struktura. Iako se tako smanjuju moguće potrebe javne potpore, ona i dalje nije potpuno isključena ako se ovlasti ne primjenjuju u potpunosti na svim razinama. Učinak propadanja velike i složene banke i dalje može biti znatan. Time se mogu objasniti percepcije tržišta o postojanju implicitnih subvencija te je potrebno daljnje objašnjenje u pogledu mogućih dodatnih strukturnih mjera. Strukturnom reformom osigurao bi se veći broj mogućnosti dostupnih nadležnim tijelima prilikom rješavanja problema posrnulih bankarskih grupa. Jačanjem vjerodostojnosti propisnog rješavanja poboljšat će se *ex ante* tržišna disciplina i bilanca banaka. Strukturnim reformama mogla bi se povećati i djelotvornost novih ovlasti dodijeljenih na temelju BRRD-a za banke koje su prevelike da bi se dopustilo njihovo propadanje jer bi se nadležna tijela bavila zasebnim, odvojenim i jednostavnijim bilancama. Time bi praćenje i ocjenjivanje različitih subjekata iz bankarske grupe bilo jednostavnije te bi se proširio opseg mogućnosti dostupnih tijelima za rješavanje. Dodatne mjere za banke koje su prevelike da bi se dopustilo njihovo propadanje bile bi u skladu s načelom proporcionalnosti BRRD-a.

1.6. Trajanje i finansijski utjecaj

Prijedlog/inicijativa neograničenog trajanja

Stupanje na snagu i početak primjene predviđaju se za 2015./2017., provedba usklađenosti sa zabranom trgovanja za vlastiti račun predviđa se od 1. siječnja 2017., a mogućih zahtjevi o razdvajaju od srpnja 2018.

1.7. Predviđena metoda/metode upravljanja⁴⁴

Iz proračuna za 2014.

Izravno upravljanje od strane Komisije

- njezinih odjela, uključujući njezino osoblje u delegacijama Unije;
- od strane izvršnih agencija;

Podijeljeno upravljanje s državama članicama

Neizravno upravljanje delegiranjem zadaća provedbe na:

- treće zemlje ili tijela koje su one odredile;
- međunarodne organizacije i njihove agencije (navesti);
- EIB i Europski investicijski fond;
- tijela na koja se upućuje u članku 208. i članku 209. Financijske uredbe;
- javno-pravna tijela;
- tijela uređena privatnim pravom koja pružaju javne usluge u mjeri u kojoj daju odgovarajuća financijska jamstva
- tijela uređena privatnim pravom države članice kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i koja daju odgovarajuća financijska jamstva
- osobe kojima je povjerena provedba određenih aktivnosti u ZVSP-u u skladu s glavom V. UEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnog aktu.
- *Ako je označeno više načina upravljanja, pojedinosti navesti u odjeljku „Napomene”.*

Napomene

EBA je regulatorna agencija koja djeluje pod nadzorom Komisije.

⁴⁴

Pojedinosti o načinima upravljanja i upućivanja na Financijsku uredbu mogu se naći na internetskoj stranici BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja

Prijedlogom se predviđa da bi Komisija trebala redovito preispitivati učinkovitost predloženih mjera.

2.2. Sustav upravljanja i kontrole

2.2.1. Utvrđeni rizik/rizici

U vezi s pravnim, gospodarskim, učinkovitim i djelotvornim korištenjem odobrenih sredstava koje proizlazi iz prijedloga, očekuje se da prijedlog neće donijeti nove rizike koji trenutačno ne bi bili obuhvaćeni postojećim okvirom unutarnje kontrole EBA-e.

2.2.2. Informacije o uspostavi sustava unutarnje kontrole

nije dostupno

2.2.3. Troškovi i koristi kontrola i procjena očekivane razine rizika od pogreške

nije dostupno

2.3. Mjere za sprečavanje prijevare i nepravilnosti

Za potrebe suzbijanja prijevare, korupcije i svih drugih nezakonitih radnji, odredbe Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) primjenjuju se na EBA-u bez ograničenja.

EBA pristupa Međuinstitucijskom sporazumu od 25. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Komisije Europskih zajednica o unutarnjim istragama Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) te odmah donosi odgovarajuće odredbe za cjelokupno osoblje EBA-e.

Odlukama o financiranju te sporazumima i provedbenim instrumentima koji iz njih proizlaze izričito se određuje da Revizorski sud i OLAF mogu, po potrebi, provesti provjere na licu mjesta korisnika novčanih sredstava koja je isplatila EBA kao i osoblja odgovornog za njihovu dodjelu.

Člancima 64. i 65. Uredbe o osnivanju EBA-e utvrđuju se odredbe o provedbi i kontroli proračuna EBA-e i primjenjiva finansijska pravila.

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UTJECAJ PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslov/naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunska linija/linije rashoda na koje se prijedlog/inicijativa odnosi

- Postojeće proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
			Dif./nedif. (45)	zemalja EFTA-e ⁴⁶	zemalja kandidatkinja ⁴⁷	trećih zemalja
1.a	12.0302 Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA)	DIF.	DA	DA	NE	NE

- Zatražene nove proračunske linije

⁴⁵

Dif. = diferencirana odobrena sredstva / nedif. = nediferencirana odobrena sredstva.

⁴⁶

EFTA: Europsko udruženje slobodne trgovine.

⁴⁷

Zemlje kandidatkinje i, ako je primjenjivo, potencijalne zemlje kandidatkinje sa zapadnog Balkana.

3.2. Procijenjeni utjecaj na rashode

Ova zakonodavna inicijativa imat će sljedeći utjecaj na rashode:

- zapošljavanje dvaju novih privremenih zaposlenika u EBA-i (2 privremena zaposlenika od siječnja 2016) – vidi u Prilogu pojedinosti o njihovo ulozi i izračunu troškova (od čega će EU financirati 40 %, a države članice 60 %).
- Nove zadaće obavljat će se s pomoću ljudskih resursa dostupnih na temelju godišnjeg postupka raspodjele proračunskih sredstava zbog proračunskih ograničenja koja se primjenjuju na sva tijela EU-a i u skladu s finansijskim programiranjem za agencije. Resursi koji su potrebni agenciji za nove zadaće bit će usklađeni s kadrovskim i finansijskim programiranjem za EBA-u, kako je navedeno u nedavnoj Komunikaciji Europskom parlamentu i Vijeću – o programiranju kadrovskih i finansijskih resursa za decentralizirane agencije u razdoblju 2014. – 2020. (COM(2013)519).

3.2.1. Sažetak procijenjenog utjecaja na rashode

milijuna EUR (do tri decimalna mjesta)

Naslov višegodišnjeg finansijskog okvira	Broj	1.a pametan i uključiv rast – Gospodarska, socijalna i teritorijalna kohezija
--	------	---

Glavna uprava: MARKT			2014.	2015.	2016.	2017.	2018.	2019.	2020.	UKUPNO
• Odobrena sredstva za poslovanje										
12.0302.	Preuzete obveze	(1)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA)	Plaćanja	(2)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Odobrena sredstva administrativne prirode koja se financiraju iz omotnice za posebne programe ⁴⁸										

⁴⁸ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravnih istraživanja, izravnih istraživanja.

Broj proračunske linije		(3)							
UKUPNA odobrena sredstva za Glavnu upravu MARKT	Preuzete obveze	=1+1a +3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,76
	Plaćanja	=2+2a +3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,76

• UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje	Preuzete obveze	(4)							
	Plaćanja	(5)							
• UKUPNA odobrena sredstva administrativne naravi koja se financiraju iz omotnice za posebne programe		(6)							
UKUPNA odobrena sredstva za NASLOV 1.a višegodišnjeg finansijskog okvira	Preuzete obveze	=4+ 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,76
	Plaćanja	=5+ 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,76
	Plaćanja	=5+ 6							

Naslov višegodišnjeg finansijskog okvira	5	„Administrativni rashodi“
---	----------	---------------------------

milijuna EUR (do tri decimalna mjesta)

	Godina N	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidi točku 1.6.)	UKUPNO
Glavna uprava:						
• Ljudski resursi						
• Ostali administrativni rashodi						
UKUPNO GLAVNA UPRAVA ->.....<-	Odobrena sredstva					

UKUPNA odobrena sredstva za NASLOV 5 višegodišnjeg finansijskog okvira	(Ukupno obveze = ukupno plaćanja)							
---	-----------------------------------	--	--	--	--	--	--	--

milijuna EUR (do tri decimalna mjesta)

	Godina N⁴⁹	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidi točku 1.6.)	UKUPNO
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1 – 5 višegodišnjeg finansijskog okvira	Preuzete obveze					
	Plaćanja					

⁴⁹

Godina N je godina početka provedbe prijedloga/inicijative.

3.2.2. Procijenjeni utjecaj na odobrena sredstva za poslovanje

- Za prijedlog/inicijativu nije potrebno korištenje odobrenih sredstava za poslovanje
- Za prijedlog/inicijativu potrebno je korištenje odobrenih sredstava za poslovanje, kako je objašnjeno u nastavku:

Odobrena sredstva za preuzimanje obveza u milijunima EUR (do tri decimalna mjesta)

Navesti ciljeve i rezultate ↓			Godina N	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidi točku 1.6.)			UKUPNO						
	REZULTATI															
	Vrsta ⁵⁰	Prosječni trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Ukupni broj	Ukupan trošak
POSEBNI CILJ br. 1. ⁵¹ ...																
– Rezultat																
– Rezultat																
– Rezultat																
Međubroj za posebni cilj br. 1																
POSEBNI CILJ br. 2. ...																
– Rezultat																
Međubroj za posebni cilj br. 2																
UKUPNI TROŠAK																

⁵⁰ Rezultati se odnose na proizvode i usluge koji se isporučuju (npr.: broj financiranih studentskih razmjena, kilometri izgrađenih prometnica itd.).

⁵¹ Kako je opisano u točki 1.4.2. „Posebni cilj/ciljevi...“.

3.2.3. Procijenjeni utjecaj na odobrena sredstva administrativne prirode

3.2.3.1. Sažetak

- Za prijedlog/inicijativu nije potrebno korištenje odobrenih sredstava administrativne prirode
- Za prijedlog/inicijativu potrebno je korištenje odobrenih sredstava administrativne prirode, kako je objašnjeno u nastavku:

milijuna EUR (do tri decimalna mjesta)

	Godina N⁵²	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidi točku 1.6.)	UKUPNO
--	---------------------------------	----------------------	----------------------	----------------------	---	---------------

NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira						
Ljudski resursi						
Ostali administrativni rashodi						
Meduzbroj za NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira						

Izvan NASLOVA 5⁵³ višegodišnjeg financijskog okvira							
Ljudski resursi							
Ostali rashodi administrativne prirode							
Meduzbroj izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira							

UKUPNO							
---------------	--	--	--	--	--	--	--

Potrebna odobrena sredstva za ljudske resurse pokrit će se odobrenim sredstvima glavne uprave koja su već dodijeljena za upravljanje djelovanjem i/ili su preraspoređena unutar glavne uprave te, po potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

⁵² Godina N je godina početka provedbe prijedloga/inicijative.

⁵³ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravnih istraživanja, izravnih istraživanja.

3.2.3.2. Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih resursa

- Za prijedlog/inicijativu nije potrebno korištenje ljudskih resursa.
- Za prijedlog/inicijativu potrebno je korištenje ljudskih resursa, kako je objašnjeno u nastavku:

Procjenu navesti u ekvivalentima punog radnog vremena

	Godin a N	Godin a N+1	Godina N+2	Go din a N+ 3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebn o za prikaz trajanja učinka (vidi točku 1.6.)
• Plan radnih mesta (dužnosnici i privremeno osoblje)					
XX 01 01 01 (sjedišta i predstavništva Komisije)					
XX 01 01 02 (delegacije)					
XX 01 05 01 (neizravno istraživanje)					
10 01 05 01 (izravno istraživanje)					
• Vanjsko osoblje (u ekvivalentima punog radnog vremena: EPRV) ⁵⁴					
XX 01 02 01 (UO, UNS, UsO, iz „opće omotnice“)					
XX 01 02 02 (UD, LD, UNS, INT i JED u delegacijama)					
XX 01 04 gg ⁵⁵	- u sjedištima				
	- u delegacijama				
XX 01 05 02 (UO, UNS, UsO – neizravno istraživanje)					
10 01 05 02 (UO, UsO, UNS – izravno istraživanje)					
Ostale proračunske linije (navesti)					
UKUPNO					

XX je dotično područje politike ili proračunska glava.

Potrebe za ljudskim resursima pokrit će se osobljem iz glavne uprave koje je već dodijeljeno za upravljanje djelovanjem i/ili je preraspoređeno unutar glavne uprave te, po potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

Opis zadaća:

Dužnosnici i privremeno osoblje	
Vanjsko osoblje	

⁵⁴ UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjak; UsO = ustupljeno osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama.

⁵⁵ U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijasjne linije „BA“).

3.2.4. Usklađenost s tekućim višegodišnjim finansijskim okvirom

- Prijedlog/inicijativa u skladu je s postojećim višegodišnjim finansijskim okvirom.
- Resursi potrebni EBA-i za nove zadaće bit će usklađeni s višegodišnjim finansijskim okvirom za razdoblje 2014. – 2020. te kadrovskim i finansijskim programiranjem za EBA-u, kako je navedeno u nedavnoj Komunikaciji Europskom parlamentu i Vijeću – o programiranju kadrovskih i finansijskih resursa za decentralizirane agencije u razdoblju 2014. – 2020. (COM(2013)519).
- Prijedlog/inicijativa uključuje reprogramiranje odgovarajućeg naslova višegodišnjeg finansijskog okvira.

Objasniti o kakvom je reprogramiranju riječ te navesti odgovarajuće proračunske linije i iznose.

- Za prijedlog/inicijativu potrebna je primjena instrumenta za finansijsku fleksibilnost ili revizija višegodišnjeg finansijskog okvira.⁵⁶.

Objasniti što je potrebno te navesti odgovarajuće proračunske linije i iznose.

3.2.5. Doprinos trećih osoba

- Prijedlogom/inicijativom predviđa se sufinanciranje prema sljedećoj procjeni:

Odobrena sredstva u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	2014.	2015.	2016.	2017.	2018.	2019.	2020.	Ukupno
Države članice	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
UKUPNA sufinanciranja sredstva	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

⁵⁶

Vidi točke 19. i 24. Međuinstitucijskog sporazuma (za razdoblje 2007. – 2013.).

3.3. Procijenjeni utjecaj na prihode

- Prijedlog/inicijativa nema finansijski učinak na prihode
- Prijedlog/inicijativa ima sljedeći finansijski učinak:
 - na vlastita sredstva
 - na razne prihode

milijuna EUR (do tri decimalna mjesta)

Proračunska linija u okviru prihoda:	Odobrena sredstva dostupna za tekuću proračunsku godinu	Učinak prijedloga/inicijative ⁵⁷						
		2014.	2015.	2016.	2017.	2018.	2019.	2020.
Članak.....		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Za razne namjenske prihode navesti odgovarajuću proračunsku liniju/linije u okviru rashoda.

Navesti metodu izračuna utjecaja na prihode.

⁵⁷

Kad je riječ o tradicionalnim vlastitim sredstvima (carine, pristojbe na šećer), navedeni iznosi moraju biti neto iznosi, to jest bruto iznosi umanjeni za 25 % na ime troškova naplate.

Prilog o strukturnim mjerama kojima se poboljšava otpornost kreditnih institucija EU-a

Procjena za EBA-u

Prijedlogom Komisije previđa se da EBA izradi četiri delegirana akta i šest tehničkih standarda kojima bi se trebalo osigurati da se visoko tehničke odredbe dosljedno provode unutar EU-a.

Komisija bi trebala donijeti regulatorne tehničke standarde koje je sastavila EBA u pogledu metodologije za dosljedno mjerjenje i primjenu parametara koji se odnose na izračun praga iznad kojeg je potrebno primijeniti razdvajanje djelatnosti trgovanja. Komisija i EBA trebaju osigurati da te standarde mogu primijeniti sve predmetne institucije na način koji je razmjeran vrsti, opsegu i složenosti tih institucija i njihovih djelatnosti. Nadalje, Komisija bi trebala donijeti provedbene tehničke standarde koje je sastavila EBA u pogledu metodologije za izračun djelatnosti trgovanja koje obavljaju kreditne institucije i matična društva, jedinstvenog obrasca za objavu ukupnog iznosa i sastavnih dijelova djelatnosti trgovanja kreditnih institucija i matičnih društava. Za predviđeno djelovanje potrebni su dvostrani i višestrani sastanci sa zainteresiranim stranama, analize i ocjene mogućnosti te izrada savjetodavnih dokumenata, javno savjetovanje sa zainteresiranim stranama, osnivanje stalnih stručnih skupina koje čine predstavnici nadzornih tijela iz država članica i upravljanje tim skupinama, osnivanje *ad hoc* stručnih skupina, analiza odgovora na savjetovanja, izrada analize troškova i koristi i izrada zakonodavnih tekstova.

Predviđa se da će Uredba stupiti na snagu krajem 2015. Stoga su dodatni resursi za EBA-u potrebni tek od 2016. Bit će potrebna dva privremena djelatnika za dugoročno obavljanje potrebnih poslova.

Delegirani akti Komisije:

- parametri: oborive činjenične razine, broj
- pružanje proizvoda upravljanja rizicima: prag iznad kojeg subjekt za trgovanje mora pružati proizvode upravljanja rizicima
- pravila o razdvajanju – velike izloženosti: prihvatljive tehnike ublažavanja kreditnog rizika
- prostorno područje primjene: kriteriji istovjetnosti

Tehnički standardi Komisije:

- zabrana trgovanja za vlastiti račun – metodologija izračuna djelatnosti trgovanja za potrebe općeg praga
- zabrana trgovanja za vlastiti račun – jedinstveni obrazac za objavu djelatnosti trgovanja
- razdvajanje – parametri: dosljedno mjerjenje i primjena
- pojedinosti o obvezi izvješćivanja i stupanje na snagu
- registracija trgovinskih repozitorija
- nadležna tijela s pravom pristupa podatcima trgovinskih repozitorija

Prepostavka o dodatnim resursima:

- Na dva dodatna radna mesta trebali bi se zaposliti privremeni djelatnici funkcijeske skupine i razreda AD7.
- Prosječni troškovi plaća za različite kategorije djelatnika temelje se na uputama Glavne uprave za proračun;
- Koeficijent ispravka plaće za London je 1,344.
- Troškovi službenih putovanja procjenjuju se na 10 000 EUR.
- Troškovi povezani sa zapošljavanjem (putovanje, hotel, liječnički pregledi, naknade za nastanjenje i druge naknade, troškovi selidbe itd.) procjenjuju se na 12 700 EUR.

Metoda izračuna povećanja potrebnih proračunskih sredstava za sljedeće tri godine detaljnije je prikazana u sljedećoj tablici. U izračunu se u obzir uzima činjenica da se proračunom Unije pokriva 40 % troškova.

Vrsta troška	Izračun	Iznos (u tisućama)			
		2016.	2017.	2018.	Ukupno
Rashodi za osoblje					
11 plaća i naknada	=2 x 132 x1.344	355	355	355	1 064
Rashodi za zapošljavanje 12 osoba	=2 x 13	25			25
Troškovi za službena putovanja 13 osoba	=2 x 10	20	20	20	60
Ukupno: Rashodi za osoblje		400	375	375	1 150
Od čega doprinos Zajednice (40 %)		160	150	150	460
Od čega doprinos države članice (60 %)		240	225	225	690